Proletari din toate ţările uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VI — Nr. 586
Marţi 8 decembrie 1959

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură şi Silvicultură din R. P. R.

In acest număr:

COMUNICAT

In zilele de 3, 4 şi 5 decembrie a. c. a avut loc plenara lărgită a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn.

In afară de membrii şi membrii supleanţi ai Comitetului Central, la plenară au luat parte: primii secretari şi secretari cu problemele economice ai comitetelor regionale de partid, preşedinţii sfaturilor populare regionale, primi secretari ai unor comitete orăşeneşti de partid, miniştri şi adjuncţi ai miniştrilor, şefi de secţii şi adjuncţi ai şefilor de secţii ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, secretarii Consiliului Central al Sindicatelor şi preşedinţi ai Comitetelor centrale ale sindicatelor, secretarii C. C. al U.T.M., redactori responsabili ai unor ziare şi publicaţii şi alţi activişti de partid, de stat şi ai organizaţiilor obşteşti.

La primul punct al ordinei de zi, plenara a examinat proiectul planului de stat pe anul 1960. Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, a făcut o expunere, prezentînd concluziile analizei făcute proiectului de plan de către Biroul Politic al Comitetului Central.

In urma dezbaterilor, la care au luat parte numeroşi vorbitori, plenara a aprobat expunerea făcută şi sarcinile de plan pe anul 1960 cu îmbunătăţirile şi completările corespunzătoare.

La al doilea punct al ordinei de zi, plenara a stabilit următoarele norme de reprezentare pentru alegerea delegaţilor la cel de-al III-lea Congres al partidului, care va avea loc în primăvara anului 1960:

— 1 delegat cu drept de vot deliberativ la 700 membri de partid;

— 1 delegat cu drept de vot consultativ la 700 candidaţi de partid.

Expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 decembrie a. c.

Tovarăşi,

Plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn a fost convocată pentru a examina proiectul planului de stat pe anul 1960. Sarcinile pe care le prevede, elaborate pe baza rezultatelor obţinute pînă acum de oamenii muncii, vor fi incluse în planul economic de 6 ani, în curs de elaborare.

Planul pe 1959 va fi îndeplinit şi depăşit

Realizările de pînă acum, şi în mod deosebit din acest an, creează premizele necesare ca în 1960 activitatea economică să se desfăşoare în condiţii mai bune şi să se atingă ritmuri mai înalte decît pînă acum.

După toate datele, planul de stat pe anul 1959 va fi îndeplinit şi depăşit la indicii de bază — producţie, productivitatea muncii, reducerea preţului de cost. Numeroase întreprinderi şi-au îndeplinit şi depăşit încă de pe acum sarcinile de plan pe anul 1959.

Oamenii muncii au dat în primele 10 luni peste plan 37.000 tone fontă; 77.000 tone oţel; 39.600 tone laminate finite pline; 781 tone cupru; 700 tractoare; 69.100 m. c. cherestea; peste 4 milioane m. p. ţesături de bumbac şi lînă, peste 1,4 milioane bucăţi tricotaje, 552.000 perechi încălţăminte, precum şi alte produse.

Se îndeplineşte cu succes sarcina de mare răspundere, aflată în centrul activităţii economice — mobilizarea de noi rezerve materiale şi financiare existente în întreprinderi, pentru sporirea acumulărilor statului. Măsurile hotărîte de Plenarele Comitetului nostru Central din noiembrie 1958 şi iulie 1959 au dat un mare avînt iniţiativei creatoare a maselor pentru utilizarea mai bună a capacităţilor de producţie, pentru scurtarea termenelor de dare în funcţiune a noilor lucrări de investiţii, pentru economii de materii prime şi materiale.

Răspunzînd chemării partidului de a desfăşura larg întrecerea socialistă pentru reducerea consumurilor specifice de materii prime, combustibil şi energie, muncitorii, inginerii şi tehnicienii din întreaga ţară şi-au luat angajamentul să dea pînă la sfîrşitul anului economii peste plan de cca un miliard lei.

In primele 10 luni, sarcinile prevăzute de plenara Comitetului Central din noiembrie 1958 cu privire la realizarea de economii au fost îndeplinite şi depăşite. **Potrivit datelor preliminare, economiile peste plan pot ajunge, pînă la finele anului, la aproape 1,5 miliarde lei.**

Oamenii muncii au dovedit prin munca lor plină de abnegaţie şi prin rezultatele obţinute cît de mari sînt rezervele de care dispune economia naţională. Muncitorii, tehnicienii şi inginerii de la Uzina „1 Mai" Ploeşti, care şi-au luat angajamentul să realizeze economii peste plan în valoare de 2,6 milioane lei, au obţinut în primele 10 luni ale anului economii suplimentare de 5,3 milioane lei. La întreprinderea „Steagul Roşu" din Oraşul Stalin, faţă de un angajament privind economii de 16,9 milioane lei, s-au realizat în 10 luni 12,6 milioane lei; la Uzinele Metalurgice Tîrgovişte, un angajament de 3 milioane lei s-au realizat 8,3 milioane lei.

Cele mai bune rezultate le-au obţinut întreprinderile industriale din cadrul următoarelor ministere:

Intreprinderile din cadrul Ministerului Industriei Grele, care au realizat în primele 10 luni ale anului economii peste plan de 396 milioane lei; Ministerul Industriei Petrolului şi Chimiei — economii peste plan de 170 milioane lei; Ministerul Construcţiilor, Industriei Materialelor de Construcţii şi Industrializării Lemnului 107 milioane lei; Ministerul Industriei Bunurilor de Consum 198 milioane lei; Departamentul Silviculturii 87 milioane lei.

Toate acestea dovedesc deplina justeţe a măsurilor hotărîte de plenarele Comitetului Central din noiembrie 1958 şi iulie 1959 cu privire la îmbunătăţirea activităţii economice, accelerarea ritmului de dezvoltare a economiei şi valorificarea mai intensă a rezervelor materiale şi băneşti, precum şi la creşterea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Un rol însemnat în înfăptuirea acestor măsuri l-au avut organele şi organizaţiile de partid care s-au ocupat în acest an mult mai temeinic de problemele concrete ale economiei.

Comitetele regionale, raionale şi orăşeneşti de partid, cu sprijinul activului format din muncitori fruntaşi, ingineri, tehnicieni, economişti au identificat şi pus în valoare însemnate rezerve de capacităţi de producţie, de materii prime pentru sporirea producţiei industriale şi agricole, a volumului construcţiilor de locuinţe şi a celorlalte construcţii, precum şi pentru creşterea economiilor şi acumulărilor statului.

Anul acesta G.A.S.-urile au depăşit sarcinile planificate la livrările către stat de griu, porumb şi alte produse agricole, obţinînd şi scăderea preţului de cost. Acesta este un rezultat îmbucurător al strădaniilor depuse de muncitori, agronomi, zootehnicieni din G.A.S.-uri sub conducerea organizaţiilor de partid.

Dezvoltarea producţiei industriale şi agricole în 1960

Proiectul planului de stat pe anul 1960 întocmit de Comitetul de Stat al Planificării pe baza directivelor conducerii partidului prevede creşterea într-o măsură însemnată a producţiei industriale şi agricole, mărirea volumului desfacerilor de mărfuri prin comerţul socialist şi creşterea numărului de muncitori, ingineri, tehnicieni ocupaţi în economia naţională.

Venitul naţional va creşte cu 12,5% faţă de 1959, fondul de acumulare va reprezenta aproximativ o cincime, iar fondul de consum circa patru cincimi. Repartiţia judicioasă a venitului naţional se reflectă în creşterea însemnată a investiţiilor pentru anul 1960, precum şi în aplicarea mai departe a măsurilor de îmbunătăţire a nivelului de trai prevăzute de Plenara C.C. al P.M.R. din iulie a. c.

Din totalul investiţiilor industriale — care reprezintă 59% din volumul investiţiilor — aproape 4/5 vor fi destinate dezvoltării ramurilor de bază ale economiei naţionale şi anume: cca. 39% pentru industria energetică şi a combustibilului, cca 19% pentru siderurgie, metalurgie neferoasă şi industria construcţoare de maşini şi 21% pentru industria chimică, a celulozei şi prelucrării cauciucului.

Se prevede punerea în funcţiune în cursul anului 1960 a unor importante capacităţi de producţie printre care a 4-a baterie de cocs şi al 4-lea cuptor Martin la Hunedoara; o instalaţie de cracare catalitică şi una de cocsare la Borzeşti; uzina de sodă de la Govora şi Borzeşti; fabrica de celuloză din stuf de la Brăila, complexele de prelucrare a lemnului de la Tîrgu Jiu şi Pipera, fabricile de mobilă din Iaşi şi Militari-Bucureşti, fabricile de zahăr de la Bucecea şi Luduş; combinatul de produse lactate de la Bucureşti; ţesătoria de la Păuleşti etc.

De asemenea se prevede începerea construcţiei unor noi obiecte industriale ca secţia nouă de furnale la Hunedoara, noi mine, o fabrică de anvelope, complexul pentru industrializarea lemnului de la Suceava, complexul de industrializare a stufului de la Odorhei, o fabrică de lapte praf, o fabrică de preparate de carne la Bucureşti, mari depozite frigorifice ş. a.

Alegerea mai judicioasă a obiectivelor, reducerea costului lucrărilor şi mai ales grăbirea ritmului de punere a lor în funcţiune prin concentrarea mijloacelor materiale şi băneşti pentru terminarea lucrărilor în curs de execuţie urmăresc în mod deosebit sporirea eficacităţii economice a investiţiilor.

Pe baza folosirii mai bune a capacităţilor de producţie existente şi prin intrarea în funcţiune a unor obiective noi, producţia industrială urmează să crească în anul următor cu 14%.

Producţia mijloacelor de producţie — grupa A — va creşte cu 14,6% faţă de anul 1959, iar producţia bunurilor de consum — grupa B — dispunînd de o bază sporită de materii prime interne, va creşte cu 13%.

In proiectul planului de stat pe 1960 se prevede creşterea producţiei siderurgice cu peste 28%, a construcţiilor de maşini cu 17%, a industriei chimice cu 22%, a industriei energiei electrice şi termice cu 20%.

La principalele produse industriale se prevăd următoarele niveluri şi creşteri ale producţiei:

energie electrică — 7,7 miliarde kWh, adică o creştere cu 14%, prin punerea în funcţiune a unor noi grupuri la Borzeşti, Arad, Timişoara ş.a., precum şi ca urmare a creşterii orelor de utilizare a centralelor existente;

minereuri de fier — 1,4 milioane tone, reprezentînd o creştere cu 27% pe baza dezvoltării şi reconstrucţiei unităţilor existente;

oţel — 1,7 milioane tone, o creştere cu 22%, pe baza îmbunătăţirii folosirii utilajelor existente, precum şi a capacităţilor de producţie intrate în funcţiune la C. M. Reşiţa anul acesta;

laminate finite pline — 1.140 mii tone, reprezentînd o creştere cu 51% pe seama noilor agregate de la Hunedoara şi de la Uzinele „Nicolae Cristea"-Galaţi (intrate în funcţiune din semestrul II. 1959), precum şi a utilizării mai depline a celorlalte laminoare;

creşterea producţiei la instalaţiile de foraj — cu 63%;

tractoare — 15 mii bucăţi, adică o creştere cu 36%;

plăci aglomerate din lemn — 35 mii tone, cu o creştere de 100% prin deplina folosire a capacităţii fabricii de la Brăila şi prin intrarea în funcţiune a secţiei de la Gălăuţaş;

producţia de mobilă va creşte cu 31% pe baza mai bunei folosiri a capacităţilor existente şi a intrării în funcţiune a fabricilor de la Militari-Bucureşti, Iaşi şi Tîrgu Jiu;

producţia de ţesături de bumbac va ajunge la 235 milioane m. p., reprezentînd o creştere cu 9%;

producţia de încălţăminte piele — 19 milioane perechi, cu o creştere de 7%;

carne — 298 mii tone, cu o creştere de 18%;

zahăr — 325 mii tone, cu o creştere de 41%, pe baza utilizării mai bune a capacităţilor existente, a intrării în funcţiune a celor două fabrici noi de la Bucecea şi Luduş, precum şi a dezvoltării fabricii de la Sascut;

uleiuri comestibile — 115 mii tone, adică o dublare a producţiei faţă de acest an.

In agricultură se vor investi în total circa 4,4 miliarde lei, ceea ce reprezintă o creştere de peste 25% faţă de anul trecut.

Aceste fonduri vor fi utilizate pentru lărgirea înzestrării tehnice a agriculturii cu un număr însemnat de tractoare şi maşini agricole; pentru aprovizionarea mai bună cu îngrăşăminte chimice şi insectofungicide, extinderea lucrărilor de îmbunătăţiri funciare şi în primul rînd amenajarea unor importante suprafeţe pentru irigare.

Proiectul de plan prevede ca în 1960 industria să livreze agriculturii 10.750 tractoare fizice, 12.000 semănători, 5.000 combine şi alte maşini agricole. Aceasta va contribui la dezvoltarea şi consolidarea gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor agricole colective şi va lărgi baza tehnico-materială a agriculturii.

Considerăm că alături de ajutorul tehnic şi financiar pe care statul îl acordă gospodăriilor agricole colective, acestea au posibilitatea de a mobiliza în mai mare măsură mijloace materiale şi băneşti din fondurile şi resursele lor proprii pentru lucrări de investiţii. In felul acesta ele vor putea să-şi construiască mai multe grajduri pentru bovine sau porcine, saivane pentru oi, să amenajeze noi terenuri pentru culturi irigate etc.

Este bine ca asemenea lucrări să fie efectuate prin antrenarea la muncă a masei colectiviştilor, în vederea realizării de costuri cît mai mici, odată cu satisfacerea într-o mai mare măsură a necesarului de investiţii legate de dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii. Costul unor astfel de construcţii trebuie să fie potrivit destinaţiei lor — încît să nu se mai ajungă, cum s-a întîmplat la unele gospodării colective, să-şi construiască grajd după destinaţie, însă sanatoriu după înfăţişare şi preţ de cost.

Creditele acordate de stat gospodăriilor agricole colective trebuie să fie folosite pentru cumpărări de animale, în primul rînd vaci de lapte şi juninci.

Pentru anul 1960 se prevede creşterea producţiei agricole şi obţinerea unei recolte medii sporite la griu, porumb, sfeclă de zahăr şi floarea-soarelui. La stabilirea acestor sarcini s-a ţinut seama de îmbunătăţirea măsurilor agrotehnice care urmează a fi realizate în anul viitor şi de aplicarea lor în proporţii de masă, prin mobilizarea în acest scop a tuturor lucrătorilor din agricultură.

Proiectul de plan prevede ca productivitatea muncii să crească în industrie cu 11% faţă de anul 1959; peste 80% din creşterea producţiei trebuie să se realizeze pe calea ridicării productivităţii muncii. Prin reducerea preţului de cost şi a cheltuielilor de circulaţie în toate ramurile economiei se prevede realizarea unui volum de economii de cca. 5,2 miliarde de lei, de 3 ori mai mare decît în anul 1958.

Se prevede o creştere a volumului comerţului exterior cu 24% şi o balanţă comercială activă, exportul fiind mai mare decît importul, iar balanţa de plăţi externe — echilibrată.

Pentru a face faţă sarcinilor ce se pun în legătură cu creşterea considerabilă a producţiei industriale şi agricole, cu dezvoltarea construcţiilor şi a celorlalte ramuri ale economiei naţionale, se prevede **sporirea numărului de salariaţi cu peste 160 mii.**

In anul 1960, veniturile populaţiei provenite din sectorul socialist, vor creşte cu 6,5 miliarde lei.

Corespunzător creşterii veniturilor, se prevede sporirea volumului de mărfuri ce urmează a fi vîndute prin comerţul socialist cu aproape 6 miliarde lei, din care peste 3 miliarde lei mărfuri alimentare.

In anul 1960 se vor da în folosinţa oamenilor muncii 31.000 apartamente, cu 50% mai mult decît în acest an.

De asemenea se pune un accent mai mare pe construcţia de şcoli, cinematografe, şi alte construcţii social-culturale.

Sarcinile dezvoltării economiei naţionale în 1960 oglindesc orientarea justă trasată de conducerea partidului în legătură cu concentrarea eforturilor materiale şi băneşti spre creşterea rapidă a producţiei industriale şi agricole, spre ridicarea productivităţii muncii şi scăderea preţului de cost în toate ramurile economiei — baza îmbunătăţirii neîncetate a nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Munca de planificare economică s-a îmbunătăţit simţitor ca urmare a întăririi continue a conducerii de către partid a economiei.

In acest an activitatea desfăşurată de Comitetul de Stat al Planificării s-a îmbunătăţit — pe baza analizării aprofundate a diferitelor laturi ale economiei naţionale, a legării tot mai strînse de problemele vii, concrete, ale economiei, precum şi a colaborării între C.S.P., ministere, direcţii generale, întreprinderi şi sfaturi populare.

Un rol important în elaborarea sarcinilor de dezvoltare a economiei naţionale pe anul 1960 l-au avut studiile şi lucrările întocmite pe baza indicaţiilor conducerii partidului pentru planul economic pe 6 ani; acestea au dat o perspectivă mai largă şi au creat posibilitatea să se stabilească soluţii economice mai eficiente.

Comisiile de ramură şi comisiile economice regionale, formate pentru elaborarea planului de perspectiva, au adus, prin propunerile lor, o contribuţie importantă în stabilirea ritmurilor înalte de dezvoltare a economiei naţionale pe anul 1960.

Cu toate îmbunătăţirile care au avut loc în munca aparatului C.S.P. şi a ministerelor, ca urmare a criticilor făcute de Plenara C.C. din noiembrie 1958 — totuşi şi în acest an s-au manifestat unele lipsuri, pe parcursul îndeplinirii planului pe 1959 şi stabilirii sarcinilor de plan pe anul 1960.

O deficienţă care continuă să se manifeste din partea unor departamente şi direcţii generale o constituie lipsa de preocupare pentru descoperirea şi valorificarea mai intensă a rezervelor interne din întreprinderi, pentru folosirea raţională a capacităţilor de producţie existente; unele departamente şi direcţii generale au tendinţa de a menţine indici scăzuţi în folosirea unor utilaje şi agregate, propun sarcini de creştere a producţiei, care nu ţin seama de continua modernizare şi îmbunătăţire a procesului de producţie, de elanul constructiv şi creşterea nivelului tehnic al muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor. Unii conducători de departamente şi direcţii generale au propus sarcini de producţie sub posibilităţile reale ale întreprinderilor, pretinzînd însă investiţii mai mari în raport cu propunerile C.S.P. şi cu mult peste posibilităţile economiei.

Astfel de fenomene pe care le întîlnim la întocmirea planului dovedesc că mai sînt cadre de răspundere în ministere care nu se comportă ca adevăraţi conducători şi buni gospodari, care nu privesc interesele generale ale economiei de pe poziţia de oameni de stat. Ei urmăresc într-o măsură insuficientă eficacitatea investiţiilor, ce producţie aduc sumele investite şi cum să fie ele mai bine gospodărite.

Din analiza făcută de Biroul Politic al C.C. al P.M.R. rezultă că prevederile proiectului de plan pe anul 1960 corespund în linii mari posibilităţilor reale de care dispunem.

Totodată a reieşit puternic în evidenţă că există încă rezerve însemnate care pot şi trebuie să fie folosite pentru accelerarea ritmului de dezvoltare a economiei naţionale.

Pentru folosirea mai eficientă a investiţiilor

După cum ştiţi, anul acesta investiţiile au fost înscrise în planul de stat în două categorii: investiţii „peste limită" şi investiţii „sub limită".

Lucrările peste limită sînt nominalizate prin planul de stat şi aprobate de Consiliul de Miniştri. Lucrările sub limită sînt înscrise în plan numai cu sume globale, atît repartizarea lor pe obiecte şi acţiuni, cît şi aprobarea documentaţiei tehnico financiare fiind de competenţa ministerelor sau sfaturilor populare.

Dacă chiar la investiţiile peste limită, asupra cărora se exercită un control mai temeinic, se mai cheltuiesc totuşi fonduri pentru lucrări insuficient studiate din punct de vedere tehnico-economic, cu atît mai mult se pune întrebarea cum sînt folosite fondurile pentru investiţiile sub limită, care au o pondere de cca. 50% din totalul investiţiilor.

S-ar părea că problema investiţiilor sub limită, lăsate să fie repartizate pe obiecte de ministere şi sfaturi populare, ar avea numai aspecte de competenţă. Dar nu despre aceasta este vorba, ci de felul cum sînt folosite aceste fonduri materiale şi băneşti. Faptele dovedesc că, din cauza unui control slab, aceste investiţii sînt adeseori folosite în mod necorespunzător.

Un şir de lucrări peste limită au fost începute şi executate de către unele ministere şi sfaturi populare pe bază de devize parţiale din fondurile sub limită.

De exemplu, Ministerul Industriei Grele a început construcţia turnătoriei de fontă de la Uzina „Vasile Roaita" din Bucureşti, în valoare de circa 8 milioane lei folosind fondurile de investiţii sub limita. La fel a procedat acest minister şi cu lucrările pentru dezvoltarea bazelor proprii de desfacere de la Iaşi şi Oraşul Stalin, care au costat fiecare în parte aproape 5 milioane lei.

Ministerul Industriei Petrolului şi Chimiei a început să construiască în 1958 din investiţii sub limită un cuptor de calcinat şrot la fabrica de la Mărăşeşti, cheltuind în acel an 1,7 milioane lei pentru ca în anul 1959 să constate că lucrarea costă 4,5 milioane lei. Acelaşi minister a început tot în 1958 o lucrare în valoare de 1,6 milioane lei pentru construirea unei anexe cu laboratoare la Institutul de Cercetări Foraje Extracţie de la Cîmpina, fără să ceara aprobarea Consiliului de Miniştri, deşi lucrarea era peste limită — şi abia ulterior a cerut aprobarea Consiliului de Miniştri.

In acelaşi mod a procedat şi Ministerul Industriei Bunurilor de Consum cu dezvoltarea fabricii de calapoade Lugoj, Ministerul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor cu lucrarea de cablare a liniilor telefonice pe traseul Tg. Jiu — Petroşani, lucrare în valoare de 10 milioane lei.

In suma globală pentru investiţiile sub limită se prevăd şi fonduri din care ministerele trebuie să-şi procure utilaje din ţară şi din import. Unele ministere şi sfaturi populare nu exercită însă un control prealabil şi amănunţit asupra acestor cheltuieli.

Proiectul de plan pe 1960 prevede o creştere a volumului lucrărilor pentru activitatea de cercetări geologice cu circa 18% faţă de anul 1959. Aceste lucrări se finanţează în cea mai mare parte din investiţiile sub limită.

La majoritatea substanţelor minerale utile, rezervele preliminate pentru sfîrşitul anului 1959 au crescut simţitor. Este necesar să se ia măsuri pentru a îmbunătăţi organizarea cercetării sistematice a subsolului ţării noastre, a ridica rezultatele cercetărilor geologice la nivelul eforturilor financiare făcute de stat în acest sector, a înlătura risipa de materiale şi fonduri băneşti care face să crească costul lucrărilor.

Deoarece în prezent mai multe departamente execută activităţi de cercetare geologică, este necesară o coordonare competentă de către Comitetul Geologic a tuturor acestor activităţi.

O altă sursă de economisire a fondurilor de investiţii este îmbunătăţirea activităţii în sectorul zootehnic al gospodăriilor de stat.

S-a dovedit necorespunzătoare metoda folosită în prezent, prin care finanţarea cheltuielilor pentru creşterea animalelor pînă la intrarea lor în turma de bază este suportată din fondurile de investiţii ale statului, în cadrul lucrărilor „sub limită".

Unele gospodării agricole de stat transferă costuri de producţie asupra cheltuielilor de finanţare a şeptelului, deci asupra fondurilor de investiţii ale statului. In condiţiile arătate mai sus, investiţiile statului devin o sursă de acoperire a cazurilor de risipă şi nepricepere în organizarea producţiei, în loc să fie folosite pentru lărgirea producţiei şi micşorarea preţului de cost.

La deficienţele arătate au contribuit şi modul în care s-au făcut planificarea şi aprobarea investiţiilor sub limită, cît şi lipsa de exigenţă din partea băncilor finanţatoare, care au acceptat să finanţeze lucrări sub limită pe bază de documentaţii parţiale, deşi încă din 1957 Consiliul de Miniştri a hotărît ca investiţiile sub limită să fie admise la finanţare numai dacă au documentaţia tehnică întocmită pentru întreaga lucrare. Dacă această dispoziţie ar fi fost aplicată riguros, s-ar fi evitat în mare măsură începerea de lucrări peste limită din fondurile de investiţii sub limită. De asemenea, organele bancare nu au exercitat un control corespunzător în ce priveşte necesitatea, oportunitatea şi eficienţa investiţiilor sub limită.

Din analiza modului de folosire a fondului de investiţii sub limită rezultă necesitatea nominalizării prin plan a lucrărilor de construcţii, foraj, instalaţii de transport forestier, mecanizarea agriculturii, dotarea cu material rulant, utilaje şi alte obiective şi acţiuni importante.

Un alt domeniu în care se manifestă încă unele deficienţe în folosirea fondurilor băneşti şi materiale îl constituie reparaţiile capitale. Această activitate importantă nu a fost pînă acum încadrată într-un sistem organizatoric unitar, încît să se asigure realizarea lucrărilor cu eforturi materiale şi băneşti cît mai mici.

Nu de puţine ori ministerele folosesc fondurile pentru reparaţii capitale în scopul construirii unor clădiri care au caracter de investiţii — de pildă hala motoarelor Diesel la Reşiţa, turnătoria de fontă cenuşie la Victoria Călan, hala atelierului mecanic de la uzinele „Strungul"-Oraşul Stalin, hala de montaj şi atelier mecanic la uzinele „24 Ianuarie"-Ploeşti, toate aparţinînd Ministerului Industriei Grele. Asemenea cazuri se găsesc şi la alte ministere şi sfaturi populare.

Buna întreţinere a maşinilor şi utilajelor, construcţiilor şi clădirilor, ca şi efectuarea la timp şi în bune condiţii a reparaţiilor curente şi mijlocii trebuie să se afle în centrul preocupărilor ministerelor, direcţiilor generale, conducerilor de întreprinderi. Printr-o mai bună întreţinere, poate fi mărită durata de exploatare a utilajelor, construcţiilor şi mai ales a clădirilor, fără a se recurge la reparaţii capitale.

Adeseori în loc ca lucrările de întreţinere şi reparaţiile curente să fie executate în contul cheltuielilor de producţie, cum este şi normal, se recurge la cheltuirea unor fonduri importante destinate reparaţiilor capitale.

Volumul de lucrări pentru reparaţii capitale de construcţii trebuie să fie limitat în special la acele construcţii care, prin natura exploatării lor necesită recondiţionări de zidării şi construcţii metalice, cum ar fi cazul cuptoarelor supuse focului continuu şi altele.

Inlăturarea lipsurilor în legătură cu planificarea şi finanţarea investiţiilor sub limită şi a reparaţiilor capitale va trebui să ducă la folosirea cu mult mai eficientă decît pînă în prezent a fondurilor de care dispune economia naţională şi să contribuie la accelerarea dezvoltării producţiei şi la creşterea venitului naţional.

Biroul Politic al C.C. al P.M.R. consideră că resursele suplimentare, rezultate din aplicarea măsurilor cu privire la reparaţiile capitale, trebuie să fie destinate investiţiilor. In felul acesta volumul investiţiilor pe anul 1960 va fi de 23,5 miliarde lei.

O parte a fondurilor suplimentare trebuie folosită pentru accelerarea lucrărilor pe şantierele de construcţii, pentru scurtarea termenelor de punere în funcţiune a unor obiective importante ca de exemplu: Uzina de sodă Govora, marele Combinat petrochimic Borzeşti, noi cuptoare la oţelăria Martin de la Hunedoara, dezvoltarea filaturii „Constantin Ivănuş" din regiunea Ploeşti.

O altă parte a fondurilor suplimentare va fi destinată dotării cu utilaje a industriei construcţiilor de maşini şi a industriei construcţiilor, precum şi pentru începerea lucrărilor la unele noi obiective industriale, cum sînt: combinatul chimic de la Craiova, o secţie de tuburi de scurgere la Călan, dezvoltarea fabricilor de ciment Bicaz şi Turda, a fabricii de geamuri la Scăeni, şase noi complexe pentru industrializarea lemnului, o nouă fabrică de zahăr, o fabrică de ulei trei instalaţii de vinificare, reutilarea şi modernizarea a şase fabrici de conserve de legume şi fructe.

In ce priveşte noile lucrări prevăzute să înceapă în 1960, acestea vor primi un volum sporit de investiţii, ceea ce va permite grăbirea punerii în funcţiune a unor capacităţi de producţie, ca fabrica de anvelope Popeşti-Leordeni şi dezvoltarea unor unităţi ca fabrica de ciment Fieni, fabrica de radiatoare şi obiecte sanitare „Fero-Email" Ploeşti, flotaţia centrală la Baia Mare, Filatura Romînească de Bumbac-Bucureşti şi altele.

Creşterea volumului de investiţii pe anul 1960 impune măsuri hotărîte pentru ca acest volum să fie realizat şi ca fondurile investite să dea cît mai repede rezultate concrete. In acest scop trebuie acordată toată atenţia pregătirii proiectelor şi respectării termenelor de dare în funcţiune.

Este necesar să se asigure intensificarea activităţii de proiectare, pentru elaborarea unor proiecte de bună calitate şi în termene scurte, astfel încît pe şantierele existente să se poată realiza ritmul susţinut prevăzut pe 1960 şi, totodată, să se creeze condiţiile de a se începe încă din primele luni ale anului viitor construcţia unor importante obiective industriale noi.

Ministerele vor trebui să asigure în timp util documentaţia tehnică precum şi utilajele necesare încît să se folosească pe deplin importantele resurse materiale şi financiare prevăzute de investiţii pentru accelerarea dezvoltării economiei naţionale.

Comitetul de Stat pentru Construcţii, Arhitectură şi Sistematizare va trebui să elaboreze neîntîrziat măsuri de simplificare şi de ieftinire a proiectării, încît să fie folosită cu rezultate mai bune capacitatea actuală a organizaţiilor de proiectare. C.S.C.A.S. trebuie să îndrume institutele de proiectare în vederea reducerii continue a costului de deviz al lucrărilor, în primul rînd a celor industriale.

Trebuie să se depună în continuare eforturi perseverente pentru ieftinirea costului construcţiilor de locuinţe, asigurîndu-se îmbunătăţirea confortului lor.

Plenara Comitetului Central din noiembrie 1958 a trasat ca sarcină scurtarea duratei de execuţie a unor construcţii şi importante obiective industriale. Unele ministere şi organizaţii de construcţii nu şi-au realizat pe deplin angajamentele în ce priveşte realizarea acestei sarcini.

Neintrarea în producţie a obiectivelor la termenele planificate dăunează economiei naţionale. De pildă, faptul că s-a întîrziat punerea în funcţiune a bateriei a III-a de cocs de la Hunedoara sau a turnătoriei de lingotiere de la Călan s-a repercutat şi în alte ramuri ale economiei — în între-

(Continuare în pag. 2-a)

Expunerea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C. C. al P.M.R. din 3-5 decembrie a. c.

(Urmare din pag. 1-a)

prinderi ale industriei carbonifere şi în întreprinderi siderurgice.

Ministerele şi sfaturile populare trebuie să înţeleagă că punerea cît mai rapidă în funcţiune a obiectivelor construite înseamnă crearea condiţiilor ca investiţia respectivă să înceapă să dea roade mai devreme, înseamnă sporirea cantităţii de mărfuri pe piaţă, creşterea venitului naţional.

Mai buna folosire a suprafeţelor productive şi a utilajului întreprinderilor. Ridicarea nivelului tehnic

Folosirea mai intensă a utilajului întreprinderilor, utilizarea cît mai eficientă a suprafeţelor existente constituie surse importante în vederea creşterii capacităţilor de producţie cu investiţii minime şi eliberării de fonduri pentru construirea de noi uzine şi fabrici.

In această privinţă, muncitorii, tehnicienii şi inginerii mobilizaţi de partid au obţinut succese importante, asigurînd în acest an creşterea producţiei industriale cu peste 10 la sută.

In industria siderurgică a sporit gradul de folosire a agregatelor cu cca. 10% la furnale, cu peste 20% la cuptoarele Martin şi cu 7% la laminoarele în funcţiune, ceea ce a contribuit la creşterea producţiei de fontă cu peste 100 mii tone, a producţiei de oţel cu cca. 460 mii tone şi a laminatelor şi ţevilor cu cca. 250 mii tone.

Numai pe seama îmbunătăţirii folosirii agregatelor siderurgice se va realiza în anul 1960 un spor de producţie de circa 70 mii tone fontă, 170 mii tone oţel şi 115 mii tone laminate şi ţevi.

Este o datorie de onoare a laminoriştilor de a asigura prelucrarea producţiei de oţel prevăzută dînd industriei constructoare de maşini, construcţiilor şi celorlalte ramuri ale economiei naţionale cantităţile, sortimentele şi calităţile de laminate necesare.

In ce priveşte construcţia de maşini, mai toate ministerele şi-au construit unităţi proprii pentru construcţia de maşini şi utilaje — ceea ce a dus la cheltuieli nejustificate de fonduri de investiţii şi la folosirea neeconomicoasă a suprafeţelor şi utilajelor de producţie. Trebuie combătute asemenea tendinţe de autonomism departamental, care îngustează posibilităţile de cooperare şi specializare a producţiei.

La centrele mecanice de la Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, după datele statistice din mai 1959, maşinile-unelte au o încărcare cu aproape 30 la sută mai mică decît în întreprinderile constructoare de maşini din Ministerul Industriei Grele.

Din studiile întocmite pe baza indicaţiilor conducerii partidului a rezultat că la atelierele Departamentului Căilor Ferate, datorită îmbunătăţirii organizării reparaţiilor, au devenit disponibile importante capacităţi. Prin dotarea cu utilaje moderne şi folosirea mai completă a maşinilor şi suprafeţelor de producţie, prin mărirea numărului de schimburi şi organizarea reparaţiilor pe principiul pieselor de schimb, există posibilităţi ca unele ateliere cu o suprafaţă productivă de cca. 70 mii m.p. să fie transformate şi profilate în fabrici constructoare de maşini.

Comparînd indicii de folosire a maşinilor-unelte realizaţi în întreprinderile constructoare de maşini din cadrul Ministerului Industriei Grele cu cei din întreprinderile altor ministere, rezultă că aceştia sînt mai scăzuţi cu 28% la Ministerul Construcţiilor, Industriei Materialelor de Construcţii şi Industriei Lemnului şi cu 25% la Ministerul Industriei Bunurilor de Consum.

Reparaţiile capitale de autovehicole se realizează astăzi în cadrul tuturor ministerelor, sfaturilor populare şi cooperativelor — ceea ce face ca aceste reparaţii să fie necorespunzătoare calitativ şi la un preţ de cost ridicat.

Pentru diferite utilaje de serie, folosite în toate sectoarele de activitate, reparaţiile capitale se realizează în unităţi mici, cu productivitate redusă, în condiţii tehnice necorespunzătoare, ceea ce duce la scurtarea duratei lor de exploatare. Executarea acestor reparaţii într-un sistem organizat pe principiul reparaţiilor în flux, cu folosirea metodelor de lucru moderne şi a pieselor de schimb va duce la economii însemnate atît prin reducerea volumului reparaţiilor capitale, cît şi prin prelungirea perioadelor de lucru ale maşinilor.

Pentru o mai bună organizare a producţiei în industria constructoare de maşini, Ministerul Industriei Grele va trebui să întocmească într-un timp scurt propunerile de măsuri concrete care să asigure o încărcare corespunzătoare a fiecărei unităţi, indiferent de organul central căruia îi aparţin în prezent aceste unităţi — prevăzîndu-se totodată adîncirea specializării şi lărgirea cooperării în cadrul ramurii. Unele din aceste unităţi vor trebui să treacă în cadrul Ministerului Industriei Grele.

Ministerul Industriei Grele va trebui să stabilească normativele îmbunătăţite şi să organizeze executarea industrială a reparaţiilor de maşini-unelte, electromotoare, transformatori, motoare cu combustie internă, pompe, ventilatoare etc., folosind capacităţile existente în toate întreprinderile ministerelor şi sfaturilor populare.

Pentru îmbunătăţirea calităţii reparaţiilor de autovehicole şi reducerea costului lor, este necesar ca **Ministerul Transporturilor şi Telecomunicaţiilor, în colaborare cu Ministerul Industriei Grele, să elaboreze măsuri eficiente cu privire la concentrarea reparaţiilor capitale de autovehicole în mari unităţi de reparaţii,** repartizate raţional pe întregul teritoriu al ţării, avînd în vedere folosirea capacităţilor existente indiferent de organul central căruia îi aparţin în prezent aceste capacităţi.

In atelierele mecanicului-şef din întreprinderi, capacităţile de producţie şi forţele de muncă vor trebui folosite în cea mai mare măsură pentru modernizarea maşinilor, pentru mecanizarea şi automatizarea proceselor de producţie, folosindu-se pe scară largă creditele bancare pe termen scurt puse la dispoziţie în acest scop.

O sarcină principală a conducerii Ministerului Industriei Grele, a proiectanţilor şi tehnologilor, a tuturor muncitorilor, inginerilor şi tehnicienilor din această ramură este ridicarea producţiei de maşini şi utilaje la nivelul tehnicii înaintate.

Studii similare celor făcute în industria constructoare de maşini, îndreptate spre o folosire mai eficientă a mijloacelor fixe existente, trebuie să fie întocmite şi în celelalte ramuri industriale şi îndeosebi în industria lemnului, industria materialelor de construcţii, industria alimentară şi industria uşoară. In toate aceste ramuri este necesar să se urmărească concentrarea producţiei în unităţi echipate cu utilaj de înaltă productivitate, îmbunătăţindu-se folosirea suprafeţelor existente prin modernizarea utilajelor, acolo unde aceasta se va dovedi economic, sau prin reutilarea lor cu maşini şi instalaţii de înaltă productivitate, asigurîndu-se totodată o justă repartizare teritorială.

In dezvoltarea capacităţilor de producţie, ministerele sfaturile populare, Uniunea Centrală a Cooperativelor Meşteşugăreşti şi Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum trebuie să-şi concentreze eforturile materiale şi financiare spre produsele care reprezintă necesităţi reale ale economiei naţionale — maşinile necesare reutilării tehnice a întreprinderilor şi mărfurile menite să satisfacă cerinţele mereu crescînde ale pieţii interne. Trebuie să se acorde o grijă deosebită sporirii producţiei de mărfuri cerute pe piaţa externă, în sortimente, calitate şi prezentare corespunzătoare, la un preţ de cost redus.

Micşorarea consumurilor specifice

Plenarele C.C. al P.M.R. din noiembrie 1958 şi iulie 1959 au pus în centrul preocupărilor organelor şi organizaţiilor de partid, conducerilor de ministere, comitetelor executive ale sfaturilor populare şi tuturor muncitorilor, inginerilor şi tehnicienilor problema descoperirii şi valorificării cît mai depline a rezervelor existente în economie în vederea reducerii consumurilor specifice la materii prime şi materiale, energie, combustibil şi a altor cheltuieli de producţie.

Iniţiativele valoroase şi metodele înaintate folosite în acest an pentru obţinerea de economii peste plan dovedesc că există suficiente rezerve interne care să facă posibilă reducerea şi mai însemnată a normelor de consum la materii prime şi materiale în anul 1960. Ministerele şi comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să ia măsuri pentru descoperirea şi valorificarea cît mai largă a acestor rezerve, pentru a realiza şi depăşi sarcinile de reducere a normelor de consum prevăzute în proiectul de plan.

In industria constructoare de maşini sînt mari posibilităţi de reducere a consumului de metal prin reproiectarea şi modernizarea unor maşini şi utilaje, precum şi prin introducerea în producţie a procedeelor tehnologice înaintate care duc la ridicarea indicelui de folosire a metalului.

In industria de prelucrarea metalelor s-a prevăzut o reducere a consumurilor specifice de laminate de cel puţin 6,3%. Din analiza făcută la principalele maşini şi utilaje produse în serie de Ministerul Industriei Grele a reieşit că este posibilă o reducere a normelor de consum la laminate cu peste 7% faţă de indicii realizaţi în 1959, economisindu-se prin aceasta o cantitate de metal din care s-ar putea produce 16.000 autocamioane sau 24.000 tractoare.

Pentru aceasta, este necesar ca Ministerul Industriei Grele să ia măsuri pentru a extinde la cea mai mare parte a produselor de serie ce se vor fabrica normele de consum stabilite pe baze tehnico-ştiinţifice. De asemenea, Comitetul de Stat al Planificării va trebui să mărească numărul produselor pentru care se stabilesc norme de consum prin planul de stat.

Consumul de cherestea răşinoase este încă prea ridicat la lucrările de construcţii-montaj, unde se folosesc mari cantităţi la schele, cofraje şi diverse lucrări auxiliare.

Folosirea neraţională a materialului lemnos şi cazurile de risipă de pe unele şantiere de construcţii sînt înlesnite de faptul că normele de consum sînt prea largi.

Proiectanţii trebuie să prevadă în proiecte soluţii bazate pe un consum cît mai redus de lemn de răşinoase.

Trebuie combătută cu tărie practica nejustă a unor conducători de întreprinderi care în loc să ia măsuri pentru reducerea preţului de cost la exploatarea lemnului, lasă însemnate cantităţi de material lemnos să putrezească în pădure, considerînd operaţiunile de scos ca „nerentabile".

Comitetul de Stat pentru Construcţii, Arhitectură şi Sistematizare, ministerele şi comitetele executive ale sfaturilor populare vor trebui să ia măsuri ca în anul 1960 consumurile specifice de ciment şi oţel-beton să fie reduse cu cel puţin 5-8% sub nivelul celor din anul 1959.

Merită să fie scoasă în evidenţă în mod deosebit iniţiativa muncitorilor textilişti şi a celor din industria pielăriei care a făcut posibil obţinerea unor importante economii de materii prime şi materiale în aceste sectoare. De exemplu, numai în industria pielăriei s-a redus în 1959 importul de piei cu 3.600 tone, în comparaţie cu 1958 iar în 1960 acest import se va reduce cu încă 3.100 tone, cu toate că producţia de încălţăminte din piele va continua să crească.

In acelaşi timp este necesar să atragem atenţia că în industria uşoară sînt încă mari rezerve pe care trebuie să le descoperim şi să le folosim.

Vor trebui stabilite norme de consum cu motivare tehnică pentru toate produsele şi generalizate metodele bune folosite de fruntaşii în producţie, pentru a elimina diferenţele mari de consumuri care mai există între întreprinderi cu condiţii tehnice similare.

Prin reducerea consumurilor specifice, îmbunătăţirea sortimentelor şi extinderea folosirii înlocuitorilor în industria textilă şi a pielăriei, se vor economisi anul viitor faţă de 1959 peste 1.500 tone lînă şi fibre chimice, peste 3.400 tone fire bumbac şi cca. 2.000 tone piei.

In întreprinderile industriei cărnii şi laptelui, s-au obţinut în ultimul timp rezultate pozitive în ce priveşte sporirea producţiei, lărgirea sortimentelor, calitatea şi prezentarea produselor. Muncitorii, tehnicienii şi inginerii din industria cărnii şi laptelui au depus eforturi susţinute pentru reducerea preţului de cost la aceste preparate, obţinînd rezultate care merită o apreciere pozitivă.

Lucrătorii din cadrul întreprinderilor şi aparatului Ministerului Industriei Bunurilor de Consum nu trebuie să se mulţumească cu cele realizate. Este necesar să fie aplicate în continuare măsuri şi mai hotărîte pentru îmbunătăţirea activităţii în acest sector, pentru creşterea continuă a acumulărilor, valorificîndu-se mai bine rezervele materiale şi financiare, micşorîndu-se preţul de cost şi îmbunătăţindu-se cu perseverenţă calitatea şi prezentarea produselor.

Dezvoltarea culturii porumbului pentru siloz, baza creşterii rapide a producţiei de carne şi lapte

O rezervă importantă pentru sporirea producţiei animale în ţara noastră o constituie folosirea, în mod intensiv, a porumbului siloz, în hrănirea animalelor.

Porumbul pentru siloz recoltat în faza de coacere lapte-ceară dă posibilitatea să se obţină cantităţi mai mari de unităţi nutritive, să poată fi crescute şi hrănite mai multe animale pe aceeaşi suprafaţă de teren, decît atunci cînd porumbul se foloseşte sub formă de boabe.

La o producţie de 3.000 kg. boabe la hectar se obţin 3.480 unităţi nutritive, în timp ce la o producţie de numai 40.000 kg. porumb de siloz la hectar recoltat în faza de lapte ceară se obţin 8.000 unităţi nutritive.

Importanţa pe care o are porumbul însilozat în hrănirea animalelor şi în sporirea productivităţii lor este cunoscută mai de mult de către tehnicienii şi inginerii care lucrează în agricultură; cu toate acestea, cultura porumbului pentru siloz în gospodăriile agricole de stat şi în gospodăriile colective şi folosirea lui în hrana animalelor s-au desfăşurat într-un ritm cu totul nesatisfăcător.

La Consfătuirea de la Constanţa a ţăranilor şi muncitorilor din sectorul socialist al agriculturii, din aprilie 1958, s-a arătat marea însemnătate a folosirii porumbului siloz pentru sporirea şeptelului. După consfătuire s-au obţinut unele rezultate în ce priveşte însilozarea porumbului. Faţă de anul 1951, cînd s-au însilozat numai 35.000 tone nutreţ, în 1958 s-a însilozat 1.527.000 tone, iar în anul 1959 — peste 3.000.000 tone, din care 800.000 tone la gospodăriile agricole de stat şi peste 1.500.000 tone la gospodăriile colective.

Cu toate acestea, cantităţile de porumb pentru siloz sînt încă nesatisfăcătoare, datorită suprafeţelor restrînse cultivate pentru această destinaţie şi mai ales randamentelor la hectar, sub posibilităţi, ca urmare a agrotehnicii necorespunzătoare aplicată la această cultură.

Cultura porumbului pentru siloz este privită încă cu nepăsare de către conducerile multor gospodării agricole de stat şi de unele consilii de conducere din gospodăriile agricole colective. Tocmai de aceea gospodăriile agricole de stat au realizat abia jumătate din planul de însilozare a porumbului. In multe cazuri, semănatul porumbului pentru siloz se face tîrziu, cu sămînţă necondiţionată şi pe locurile cele mai slab pregătite, de multe ori în arătură uscată de primăvară. Porumbul pentru siloz se seamănă prea des şi nu i se aplică lucrările de întreţinere corespunzătoare pentru ca să fie curăţat de buruieni.

Măsurile agrotehnice necesare la cultura porumbului pentru siloz sînt aceleaşi ca şi la porumbul cultivat pentru boabe. Pregătirea terenului, modul de semănat, alegerea şi tratarea seminţelor de porumb, numărul de plante la hectar, lucrările de întreţinere privind cultura porumbului pentru siloz trebuie făcute la fel ca şi la porumbul cultivat pentru boabe. Numai în astfel de condiţii agrotehnice se poate obţine o producţie bogată de masă verde şi mai ales de ştiuleţi în lapte-ceară, care dau cea mai mare cantitate de unităţi nutritive la hectar.

Deosebirea la cultura porumbului pentru siloz faţă de acea pentru boabe priveşte recoltarea, operaţie care la porumbul pentru siloz trebuie să se facă în faza de lapte-ceară, culegîndu-se toată masa verde. Porumbul recoltat în această fază conţine o mare cantitate de substanţe nutritive şi are suculenţa necesară obţinerii unui nutreţ însilozat de bună calitate.

Sînt unele gospodării agricole de stat şi gospodării colective care obţin producţii mari aplicînd o agrotehnică corespunzătoare şi cultivînd soiuri şi hibrizi de porumb productivi. Astfel, gospodăria agricolă de stat „Dunărea", regiunea Galaţi, a obţinut în anul acesta o producţie de 140.000 kg. la ha. porumb de siloz în faza de coacere lapte-ceară, G.A.S.-Pietroiu, regiunea Constanţa — 104.000 kg. la ha., G.A.S.-Dudeşti, din aceeaşi regiune, 90.000 kg., G.A.S.-Puchenii Mari — 65.000 kg porumb siloz la hectar. Gospodăria agricolă colectivă „Zi duri", regiunea Ploeşti, a obţinut o producţie de 54000 kg., iar G.A.C.-Păuleşti, regiunea Baia Mare, a obţinut 45.000 kg. porumb-siloz la hectar. Experienţa gospodăriilor agricole de stat şi a gospodăriilor colective care au obţinut producţii mari de porumb siloz la hectar trebuie să fie studiată cu atenţie de lucrătorii de partid şi de stat, de specialiştii în agricultură şi răspîndită cît mai larg.

Porumbul însilozat trebuie să constituie furajul de bază pentru creşterea şi îngrăşarea animalelor şi îndeosebi pentru sporirea producţiei de lapte.

Observaţiile făcute la Staţiunea experimentală Săftica a Institutului de cercetări pentru cultura porumbului dovedesc că hrănirea vacilor cu cantităţi mari de porumb însilozat sporeşte şi ieftineşte producţia de lapte. La această staţiune, 106 vaci din rasa brună au fost hrănite în iarna trecută cu cîte 33 kg. porumb însilozat pe zi, în afară de alte furaje. Producţia de lapte s-a menţinut în medie la 12-15 litri pe zi de fiecare vacă furajată, de la unele vaci obţinîndu-se peste 20 litri lapte; preţul de cost al laptelui a fost redus în această perioadă cu 20 bani la litru, faţă de cît a fost planificat.

Prin introducerea porumbului-siloz în hrana vacilor la gospodăriile agricole de stat a sporit an de an producţia de lapte pe cap de vacă furajată şi a scăzut preţul de cost.

Experienţele dovedesc că porumbul însilozat, folosit în hrana bovinelor puse la îngrăşat, dă mari sporuri de creştere în greutate. De asemenea se poate spori masa de furaje, folosindu-se şi cocenii de porumb, tocaţi imediat după recoltarea ştiuleţilor, în amestec cu uree şi cu melasă. In toamna anului 1958 şi iarna anului 1959, la baza experimentală Fundulea a Institutului Porumbului a fost îngrăşat un lot de 300 bovine, iar la celelalte staţiuni ale Institutului — 500 bovine, folosindu-se zilnic pentru fiecare animal cîte 10—15 kg. coceni însilozaţi, 1-1,5 kg. concentrate, 700 grame melasă şi 80—100 gr. uree. In felul acesta s-a obţinut un spor de creştere în greutate de 700—800 grame în medie pe zi de fiecare animal, la un preţ de cost de numai 3,76 lei kilogramul de carne în greutate vie.

Avem acum un număr important de unităţi agricole socialiste, gospodării agricole de stat şi gospodării colective, care au obţinut rezultate concludente în ce priveşte producţiile mari de porumb pentru siloz şi au dobîndit o experienţă pozitivă în sporirea producţiei şi reducerea preţului de cost la lapte şi carne prin folosirea acestui nutreţ deosebit de valoros.

Ţinînd seama de avantajele mari pe care le prezintă porumbul pentru creşterea producţiei animale, trebuie să ajungem la o substanţială mărire a suprafeţelor cultivate cu porumb destinat însilozării, ceea ce, fără îndoială, va duce la creşterea producţiei de lapte şi carne.

Calculele arată ce importanţă deosebită ar avea pentru creşterea producţiei de furaje şi a producţiei de lapte şi carne dacă în anii următori din cele 4.000.000 ha. ce se vor cultiva cu porumb, 1.000.000 ha. vor fi destinate pentru siloz, vor fi cultivate în condiţii optime şi vor fi recoltate în faza de lapte-ceară.

La o producţie medie de 35.000 — 40.000 kg masă verde la hectar s-ar obţine o cantitate de 35—40 milioane tone porumb-siloz. Folosind această cantitate de porumb-siloz la furajarea vacilor de lapte, s-ar obţine o producţie de 70 milioane hl. lapte, ceea ce ar reprezenta de aproape 3 ori producţia actuală de lapte din ţara noastră, iar dacă aceeaşi cantitate de porumb-siloz s-ar folosi pentru îngrăşarea bovinelor, s-ar obţine o producţie de 1,4—1,6 milioane tone de carne.

In ce priveşte dezvoltarea creşterii animalelor în ţara noastră şi mai ales în gospodăriile agricole de stat şi în gospodăriile colective au fost mai demult stabilite sarcinile concrete cu privire la sporirea numărului de bovine, porcine, oi, păsări. De asemenea, s-au stabilit şi măsurile ce trebuie îndeplinite pentru asigurarea bazei furajere şi sporirea producţiei de carne, lapte, lînă şi ouă. Totuşi, rezultatele obţinute pînă acum nu sînt pe măsura posibilităţilor de care dispunem.

Pentru a obţine o creştere importantă şi rapidă a şeptelului şi, pe această bază, a producţiei de carne şi lapte, odată cu reducerea preţului lor de cost, conducerile gospodăriilor agricole de stat trebuie să folosească din plin importanta rezervă pe care o reprezintă, potrivit condiţiilor specifice ale ţării noastre, porumbul pentru siloz.

Consiliile de conducere ale gospodăriilor colective trebuie să ia măsuri hotărîte pentru dezvoltarea creşterii animalelor, îngrijindu-se ca furajele să fie folosite cu chibzuinţă, spre a se asigura în primul rînd dezvoltarea şeptelului proprietate obştească. Este în propriul interes al colectiviştilor să lărgească în acest scop suprafeţele cultivate cu porumb pentru siloz şi să asigure mărirea producţiei la hectar a acestei culturi, care duce la obţinerea unor producţii mari de carne şi lapte, şi deci la o însemnată creştere a veniturilor gospodăriei colective şi ale fiecăruia dintre ei.

Trebuie păşit cu toată hotărîrea la dezvoltarea culturii porumbului pentru siloz, combătîndu-se cu tărie stările de spirit înapoiate ale unora care se cramponează de metode şi concepţii învechite şi rezistă la introducerea în practică a ceea ce este nou şi înaintat.

Pentru a obţine o sporire simţitoare a şeptelului, şi îndeosebi a vacilor de lapte, precum şi mărirea productivităţii lor, se impune ca Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, comitetele executive ale sfaturilor populare, organele de partid, inginerii, tehnicienii şi toţi lucrătorii din agricultură să studieze condiţiile şi posibilităţile fiecărei gospodării agricole de stat şi gospodării colective şi să ia măsuri pentru extinderea suprafeţelor cultivate cu porumb de siloz şi folosirea lui raţională în hrana animalelor, în vederea creşterii simţitoare a producţiei de lapte şi carne şi a scăderii preţului lor de cost.

Imbunătăţirea conducerii economiei de către organele locale de partid şi de stat

Regiunile ţării noastre au cunoscut o dezvoltare puternică, activitatea lor economică a crescut şi, odată cu aceasta, rolul şi răspunderea organelor de partid şi a sfaturilor populare în conducerea economiei locale. S-a îmbogăţit experienţa şi calificarea cadrelor, care rezolvă cu succes problemele ce le stau în faţă.

Sfaturile populare răspund de întreaga producţie vegetală şi animală din cuprinsul regiunii, de realizarea fondului de stat de produse agricole vegetale şi animale. Valoarea producţiei globale a industriei locale reprezintă aproape 10 miliarde lei.

Sfaturile populare administrează un buget de aproape 9 miliarde lei — ceea ce reprezintă peste 18 la sută din totalul bugetului ţării — din care peste 4,2 miliarde lei se acoperă din veniturile lor proprii.

Planul de investiţii al sfaturilor populare, care a crescut an de an, va ajunge în 1960 la peste 2,3 miliarde lei, faţă de circa 1 miliard lei în 1955.

Valoarea desfacerilor de mărfuri către populaţie, prin comerţul de stat de subordonare locală, creşte de la circa 16 miliarde lei în 1955, la circa 24 miliarde lei în anul 1960.

In anul 1960 — din totalul de 31.000 apartamente ce se vor construi — peste 24.000 vor fi realizate de sfaturile populare.

Comitetele executive ale sfaturilor populare trebuie să gospodărească cu şi mai multă chibzuială fondurile materiale şi băneşti, să evite orice risipă a investiţiilor pe obiecte mărunte şi neeconomicoase şi să le îndrepte în primul rînd spre lucrări industriale importante, asigurînd punerea lor în funcţiune în cel mai scurt timp, pentru a da producţie de bunuri de consum de bună calitate şi ieftină.

Trebuie dezvoltate acele întreprinderi care au materia primă asigurată în regiune.

Ar fi bine ca sfaturile populare să-şi creeze o rezervă din fondul de investiţii pe care să o utilizeze în primul rînd pentru diverse activităţi economice, a căror necesitate poate apare în cursul anului.

Sfaturile populare primesc din bugetul republican peste 4 miliarde lei pentru acoperirea cheltuielilor lor.

Este necesar ca sfaturile populare să-şi mărească necontenit veniturile pentru a-şi acoperi din aceste venituri cea mai mare parte a cheltuielilor.

Experienţa dobîndită de către Comisiile economice regionale constituite pentru întocmirea lucrărilor privind planul de perspectivă s-a dovedit foarte pozitivă. Studiile şi propunerile făcute de către Comisiile economice regionale reprezintă un mare ajutor pentru organele centrale în elaborarea planului economic pe anii 1960—1965 şi a schiţei de dezvoltare în perspectivă a economiei R. P. Romîne pînă în 1975.

Comisiile economice regionale au făcut numeroase propuneri judicioase în legătură cu dezvoltarea economică a regiunilor — creşterea producţiei industriale şi agricole, folosirea unor noi resurse naturale, sporirea eficienţei unor investiţii, folosirea mai bună a unor capacităţi de producţie, îmbunătăţirea desfacerii de mărfuri.

Pe baza acestei experienţe ar fi indicată crearea în fiecare regiune a unor Consilii Economice ale sfaturilor populare regionale care să se ocupe de problemele economice de ansamblu ale regiunii.

Pe lîngă problemele ce intră direct în preocuparea sfaturilor populare aceste organe ar putea să examineze şi să avizeze şi unele probleme privind investiţiile şi construcţii de interes republican, necesitatea unor reparaţii capitale, înfiinţarea de noi unităţi de producţie, dezvoltarea sau schimbarea profilului unor întreprinderi sau orice alte acţiuni care interesează economia regiunii.

Tovarăşi,

Organele şi organizaţiile de partid trebuie să desfăşoare o largă muncă politică organizatorică în rîndurile oamenilor muncii în vederea realizării obiectivelor economice pe anul 1960; să asigure un permanent control asupra activităţii întreprinderilor, sfaturilor populare, aparatului de stat şi economic.

Consiliul Central al Sindicatelor Comitetul Central al U.T.M. să intensifice activitatea de mobilizare a oamenilor muncii, a tineretului de la oraşe şi sate în vederea realizării sarcinilor economice; să-i antreneze în acţiunile de construire a obiectivelor industriale, a drumurilor, a locuinţelor şi şcolilor, în lucrările de hidroamelioraţii şi electrificări rurale; să organizeze întrecerea socialistă în vederea îndeplinirii şi depăşirii planului la toţi indicii.

Ne exprimăm convingerea că obiectivele planului pe 1960 vor găsi un ecou puternic în rîndurile oamenilor muncii de la oraşe şi sate în frunte cu clasa muncitoare, care îşi vor îndrepta toate eforturile spre realizarea sarcinilor de plan.

Aspecte privind învăţămîntul agrozootehnic de masă în raionul Tecuci

Secţia agricolă a raionului Tecuci a acordat în această toamnă o atenţie deosebită deschiderii noului an de învăţămînt agrozootehnic de masă. Astfel, consfătuirea raională cu lectorii şi lecţia-model s-au ţinut încă la 12 noiembrie, fapt care a favorizat întocmirea la timp de către lectori a planurilor tematice pentru noul an de învăţămînt agrozootehnic şi trimiterea lor spre studiere secţiei agricole raionale.

Din darea de seamă ţinută la consfătuire, au reieşit cauzele care au dus în iarna trecută la activitatea nesatisfăcătoare a multor cercuri de învăţămînt agrozootehnic din raionul Tecuci. Deşi iniţial au fost organizate 62 de cercuri agrozootehnice, la care au fost înscrişi aproape 2.000 de cursanţi, numai cîteva dintre ele şi-au dus activitatea cu succes pînă la sfîrşit. Printre acestea se numără cel de la gospodăria agricolă colectivă „11 Iunie" din Buciumeni — condus de ing. Elena Dogărescu —, cel de la gospodăria agricolă colectivă „1 Mai" — comuna Ţepu, lector tehnician Mircea Chelaru şi alte cîteva. Cele mai multe şi-au întrerupt însă activitatea după cîteva lecţii. Acest fapt s-a datorat în majoritate delăsării lectorilor şi conducerii unităţilor, care nu au dus o muncă susţinută pentru mobilizarea cursanţilor. O altă cauză a constituit-o nivelul scăzut al lecţiilor din unele cercuri, lecţii care nu au trezit interes în rîndurile cursanţilor. Pe de altă parte, condiţiile necorespunzătoare (săli neîncălzite, lipsă de spaţiu etc.), au făcut ca treptat, numărul cursanţilor să scadă şi unele cercuri să se desfiinţeze după primele lecţii.

Fără îndoială însă că activitatea nesatisfăcătoare a învăţămîntului agrozootehnic în anul trecut s-a datorat şi lipsei de control şi îndrumare din partea colectivului raional al secţiei agricole, care pe parcurs a lăsat ca lucrurile să se desfăşoare de la sine.

Spre deosebire de anii precedenţi anul acesta comitetul executiv raional a dat dispoziţie din vreme comitetelor executive comunale să asigure organizarea şi buna funcţionare a cursurilor agrozootehnice în cadrul comunelor respective.

Analizînd cu atenţie planurile trimise din vreme de către lectori, colectivul secţiei agricole (tov. ing. Ion Popovici şi ing. Adrian Luca) a putut interveni la timp acolo unde a fost nevoie propunînd alte lecţii în locul celor necorespunzătoare prevăzute în unele planuri. Un asemenea exemplu îl constituie planul de lecţii al cercului din gospodăria agricolă colectivă „Pămînt deştelenit" — Barcea, care cuprindea lecţii privind cultivarea soiei şi a macului, lecţii rupte de specificul culturilor comunei respective. Un alt exemplu de plan cu totul necorespunzător, care a fost respins de către secţia agricolă, este cel semnat de tehniciana agricolă Ani Luchian de la gospodăria agricolă colectivă din Cerţeşti. Această tehniciană nu a ţinut seamă de faptul că membrilor colectivişti le-ar fi folositor să afle metode noi de obţinere a unor producţii mari la hectar şi metode noi de creştere a animalelor. Pentru toată durata cercului a trecut în plan o singură lecţie intitulată: „Noţiuni generale despre viaţa plantei". Asemenea exemple au dovedit din plin necesitatea trimiterii din vreme a planurilor de lecţii spre studiere secţiei agricole Tecuci, care pînă la 1 decembrie reuşise să verifice aproape în întregime planurile de lecţii ale celor 90 de cercuri de studii care vor funcţiona în iarna aceasta în gospodăriile colective. In afară de aceste cercuri în raionul Tecuci sînt prevăzute să funcţioneze în acest an două cercuri de studii cu mecanizatorii de la S.M.T. Tecuci şi două cercuri cu cei de la S.M.T. Cudalbi. Vor funcţiona de asemenea două cercuri de studii pentru muncitorii din gospodăriile agricole de stat Ţigăneşti şi Ghidigeni. Tot în gospodăriile colective vor funcţiona 20 de cercuri de scurtă durată cu femeile, 11 cu caracter avicol şi 6 cu caracter sericicol. In raionul Tecuci au fost planificate de asemenea pentru noul an de învăţămînt 31 de cicluri de conferinţe cu auditori liberi.

Exemple de planuri întocmite cu pricepere şi trimise la timp secţiei agricole le constituie cele ale ing. Ion Purcaru, de la gospodăria colectivă „Voinţa"-Tecuci care va conduce în această iarnă cercul agrotehnic şi cel legumicol din gospodărie.

Bine orientat la întocmirea planului de lecţii s-a dovedit şi ing. Remus Popescu de la gospodăria colectivă „Olga Bancic" din Barcea, care, ţinînd seama de faptul că din primăvara viitoare gospodăria va cultiva 2 ha. cu căpşuni pentru aprovizionarea fabricii de conserve din Tecuci, a prevăzut în plan o lecţie despre cultura căpşunilor.

★

Cele mai multe cercuri din raionul Tecuci şi-au început activitatea de cîteva zile. Este regretabil însă faptul că lectorii de la gospodăriile de stat Ghidiceni şi Ţigăneşti nu numai că nu au participat la consfătuirea raională, la care fuseseră convocaţi prin note telefonice, dar pînă la 1 decembrie nu întocmiseră încă planurile tematice. Şi este ştiut că în anul trecut la gospodăria de stat Ghidiceni nu s-au ţinut decît 2 lecţii, iar la gospodăria de stat Ţigăneşti nici măcar una, din cele 15 planificate.

MARIANA NICOLAU

LA O LECŢIE DE GEOGRAFIE

Reporterul nostru a surprins un aspect de la o lecţie de geografie la şcoala elementară din comuna Mătăsaru, regiunea Piteşti. Invăţătoarea Vasilescu Maria cercetează caietele elevilor, iar acolo unde e nevoie dă explicaţii suplimentare asupra lecţiei predate.

Foto: C. DUMITRU

Despre perseverenţă şi învăţătură

Seară de seară, un tînăr scund dar robust, sfios şi tăcut îşi ia taşca cu cărţi la subţioară, traversează linia ferată şi intră pe poarta şcolii medii din Feteşti.

Este elev în clasa IX la cursul seral şi nelipsit de la lecţii. Invaţă cu tenacitate, cu o dragoste adîncă şi temeinică pentru carte.

L-am cunoscut pe acest tînăr într-o dimineaţă la staţiunea de maşini şi tractoare din Feteşti. Se numeşte Dediţa Constantin şi lucrează ca ajutor la magazia de carburanţi. Semeteul este prima lui şcoală. Şcoala muncii. Aici a venit şi a învăţat meseria de tractorist urmînd cursurile şcolii profesionale de trei ani. Dar cu aceasta nu a socotit încheiat prieteşugul său cu cartea. I-a plăcut şi îi place să înveţe. Fire sfioasă, el îşi dezvăluie adevărata pasiune pe paginile manualelor de fizică şi chimie.

— Imi este mai greu la algebră dar mă ajută uneori sora mea, care-i elevă şi mai ales tovarăşul inginer Ardeleanu. Tot dînsul îl ajută şi pe Burlacu Tudor care urmează acum clasa X la fără frecvenţă.

Inginerul Ardeleanu Ion îmi mărturiseşte, cînd rămînem singuri, că Dediţa Constantin este silitor la învăţătură şi are note foarte bune. Şi pontatorul-alimentator Burlacu Tudor este un elev la fel de conştiincios, dornic să înveţe, să-şi completeze studiile medii. Şi pe el inginerul îl ajută la ştiinţele naturii, la matematici, îi împrumută cărţi.

Sînt bucuros să consemnez două exemple bune, două nume de tineri care muncesc cu perseverenţă în producţie şi care nu precupeţesc nici un efort pentru a învăţa.

Dar şi aici este un... dar, printre cei înscrişi pentru a-şi completa studiile au fost mai mulţi muncitori din staţiune: Moldovan Ion, pontatorii Stanciu F. Ion, Burlacu Ilie, Cojocaru Pandele. Dorinţa şi hotărîrea lor a pîlpîit însă numai cît flacăra unui băţ de chibrit. Nu-i căutaţi prin cataloage şi nici în rîndul celor care se străduiesc seară de seară, pe manualele de chimie, fizică, algebră, istorie. Au renunţat să mai înveţe în acest an.

Au renunţat prea uşor.

★

Cu cîtva timp în urmă am vizitat gospodăria de stat Feteşti. Vroiam printre altele să stau de vorbă cu muncitorii care urmează cursurile învăţămîntului seral sau la fără frecvenţă. Nu am reuşit însă pentru motivul că nimeni nu s-a înscris la aceste cursuri. De ce? Cineva a încercat să-mi explice că tinerii care îndeplinesc toate condiţiile cerute de Hotărîre aşteaptă să aibă vechimea necesară în producţie pentru a se duce apoi la şcolile de maiştri. Dar aceasta nu poate fi o situaţie generală. Nu toţi muncitorii sînt absolvenţi ai şcolilor profesionale. Şi apoi numai cîţiva tineri sînt interesaţi să-şi completeze studiile? Hotărît că nu.

Am vrut să cunosc care este părerea preşedintelui comitetului de întreprindere în această problemă, să aflu ce anume au făcut membrii comitetului sindical pentru a îndruma pe cei mai buni muncitori către lumina învăţăturii. Din păcate, nu am putut avea această convorbire căci preşedintele era plecat în baltă, la recoltarea porumbului.

Totuşi, mi-am zis, poate fi cineva convins că în această mare unitate agricolă, cu rezultate bune în producţie (peste 2.300.000 beneficii realizate în acest an) nu sînt muncitori dornici să înveţe, să dobîndească o calificare profesională cît mai înaltă?

C. LUCIAN

UN AN PLIN

Iată-mă din nou pe pămînturile natale. Bătrînul Bărăgan mă primește și de data aceasta vesel, desfășurîndu-mi înaintea ochilor imensele lui cîmpii, acuma, la sfîrșit de toamnă, ușor acoperite de brumă. Cu toate acestea, firicelele de grîu rîd vesele în bătaia ușoară a unui vîntuleț aspru, pișcător, ca și cînd i-ar sfida puterea. Ținta mea e să aflu ce a adus nou anul care se încheie pe aceste meleaguri, și mai ales în gospodăria colectivă „Grivița Roșie" din comuna Gimbășani, raionul Slobozia.

Au așteptat zeci de ani

Despre această gospodărie nu prea s-a scris, nu pentru că n-ar fi fost aici lucruri interesante de aflat, ci din cauza unui drum nenorocit, plin mai tot timpul anului de noroaie și gropi, drum care a pus, desigur, multe piedici chiar și celui mai curajos și mai răzbătător reporter.

— Am așteptat zeci de ani, îmi spune Gheorghe Nedelcu, președintele, ca să avem o șosea ca lumea. Cînd se făceau altă dată alegeri, fie că venea la putere țărănistul sau liberalul, totdeauna ni se promitea marea cu sarea „O să aveți șosea, ni se spunea. Asfaltată o să v-o facem". Și, ca să ne arunce praf în ochi, puneau de se căra chiar o căruță, două, de piatră. Dar după aia, totul rămînea baltă.

Gheorghe Nedelcu îmi arată cu mîna prin geamul albit de promoroacă.

— Priviți acum șoseaua. Nu e încă asfaltată, totuși e un drum bun.

Președintele surîde.

— Asta a... fost, ca să zic așa, una din cele mai însemnate realizări pe care ni le-a adus anul 1959. Oamenii s-au bucurat mult și chiar ei au dat ajutor, muncind voluntar pentru construcția șoselei.

Lista e mare

Am plecat apoi împreună cu președintele și cu inginerul agronom Olga Florescu prin gospodărie. Anul 1959 a fost un an darnic cu oamenii vrednici. El le-a adus colectiviștilor din Gimbășani și alte bucurii.

— Lista e mare, îmi spune președintele, arătîndu-mi din mers construcțiile anului 1959 (o magazie de 50 de vagoane, un pătul, o maternitate pentru 24 de scroafe, un coteț sistematic pentru 1.000 de păsări) și lăudînd echipa de constructori, datorită căreia gospodăria a făcut multe economii.

Inginerul Olga Florescu ține să-mi arate sectoarele care în acest an s-au dezvoltat mult și să-mi prezinte pe cei mai buni colectiviști, colaboratorii și susținătorii în practică ai inițiativelor ei științifice. Prima îmi este prezentată Vasilica Neagu, o femeie voinică de peste 50 de ani, care îmi povestește cu multe amănunte cum „a luptat ea cu molima" și cum le-a dat păsărilor, învățată de ingineră, tot felul de „mîncăruri alese": brînză proaspătă, morcov și ceapă tocată, lapte bătut amestecat cu coajă de ou; cum a chemat doctorul de le-a injectat. Vasilica Neagu a crescut în acest an peste 1.200 de rațe și găini, pe care le-a scos cu „mînușițele ei" de la „cloșca de fier" — incubatorul gospodăriei.

Urmează apoi la rînd Ion Badea, brigadierul zootehnic, venit nu de mult de la școală. Tovarășul Badea e un bărbat subțirel, cu o față copilăroasă. Aproape nu-ți vine să crezi că în grija lui se află atîtea animale. Numai anul acesta sectorul zootehnic s-a mărit cu 50 de vaci, 400 de oi și peste o sută de porci. Producția de lînă a fost în medie de 3,200 kg. pe cap de oaie.

...Lista e mare... Roadele au fost bogate. Valoarea zilei-muncă va ajunge în anul acesta la peste 30 de lei... Numai în acest an s-au construit la Gimbășani 78 de case noi.

„Ghebosul" a fost învins

Inginera îmi povestește nu fără haz o întîmplare cu „ghebosul", gîndacul care atacă grîul, fiind foarte periculos în cazul cînd nu e descoperit la timp. În lecțiile pe care le-a ținut la cursul agrozootehnic, inginera le-a vorbit oamenilor de nenumărate ori despre acest gîndac, l-a desenat pe tablă, arătîndu-le fazele dezvoltării lui, de la larvă și pînă la maturitate. Oamenii o ascultau cu atenție, notau, puneau întrebări, păreau interesați. Inginera se bucura, totuși nu se aștepta ca roadele muncii ei să iasă la iveală atît de repede.

— Astă-primăvară, pe cînd mă aflam pe teren, povestește ea, o femeie, mi se pare Maria Bordei, responsabilă de echipă, mi-a întins o cutie de chibrituri. Eu m-am uitat la ea mirată. „Ce-o fi apucat-o? mi-am zis în gînd. Doar știe că nu fumez. Și-apoi am început să rîd. Mi-ai pus vreo gînganie, să mă sperii?" Deschid cutia. Într-adevăr, era o gînganie, un viermișor gălbui, cu niște pete brune pe spate.

— L-am găsit în pămînt, m-a lămurit cu multă seriozitate femeia. Ia vedeți nu cumva e „ghebosul?"

— Am cercetat viermele cu luare aminte. Nu mai era nici o îndoială. Aveam de-a face cu larva „ghebosului". Imediat am adus la cunoștință cazul conducerii și am luat măsuri de izolare a terenului contaminat, în total mai puțin de un hectar. Am săpat șanțuri pe care le-am prăfuit cu hexacloran și D.D.T. Vă mărturisesc că n-a fost pentru mine bucurie mai mare în cei cinci ani de cînd lucrez în gospodărie, ca aceea de a-i vedea pe cei patruzeci de cursanți ai mei, muncind cu inimă în fruntea acestei acțiuni.

Inginera tace. Ochii mari îi lucesc umezi, în lumina palidă a soarelui de toamnă tîrzie. Retrăiește bucuria clipelor cînd știința agrotehnică și-a arătat biruința.

— Datorită vigilenței colectiviștilor, datorită studiului, a ridicării continue a cunoștințelor lor, „ghebosul" a fost învins, iar recolta de grîu frumoasă. După cum vedeți și anul 1959 a adus schimbări nu numai în viața economică a gospodăriei, ci și în mentalitatea oamenilor.

STELA NEAGU

Împărțirea produselor în gospodăria colectivă

Sînt numai 8 luni de cînd cele 329 familii de țărani din comuna Sărulești, raionul Brănești, sub îndemnul organizației de partid din comună, și-au unit pămînturile într-o gospodărie colectivă.

Muncind cu chibzuință membrii tinerii gospodării colective au obținut succese de seamă atît în sectorul vegetal cît și în cel zootehnic. Numai de pe urma culturilor de ricin, floarea-soarelui și sfeclă de zahăr, de pildă, colectiviștii de aici au obținut un venit global de peste 600.000 lei.

Zilele trecute, în gospodărie s-au împărțit produsele. Colectiviștii din Sărulești au primit la ziua-muncă cîte 10 lei, 2 kg grîu, 7 kg porumb, precum și alte produse. Colectiviștii care au lucrat cu tragere de inimă, au dus acasă bucate din belșug. De pildă, colectivistul Radu T. Nicolae, care împreună cu familia sa a efectuat 658 zile-muncă, a primit 6.580 lei, 1.316 kg grîu, 4.703 kg porumb. Și colectiviștii Ghiță Z. Cristea, Doicu Mihai, Gheorghe St. Petre și alții, au dus acasă care încărcate de bucate.

ȘTEFAN CONSTANTIN
corespondent

CIFRE ȘI FAPTE DE LA GOSPODĂRIA COLECTIVĂ DIN NĂDLAC

- La începutul anului 1959 toate cele 3.451 familii din comuna Nădlac, regiunea Timișoara, au pășit pe drumul muncii în gospodăria agricolă colectivă. Colectiviștii de aci muncesc laolaltă o suprafață de teren de 9.500 hectare.

- Munca a fost organizată în 16 brigăzi de cîmp, a cîte 210-220 brațe de muncă, o brigadă legumicolă cu 240 brațe de muncă și una zootehnică. Coordonarea muncii se face de către un președinte și 2 vicepreședinți scoși din producție, 2 ingineri agronomi și un inginer zootehnist.

- Retribuția muncii și după producția obținută, precum și acordarea de avansuri lunare în bani, au dus la o bună participare la lucru. Valoarea zilei-muncă în acest an, se ridică aici la 34 lei, din care 10 lei în bani.

- Anul acesta colectiviștii din Nădlac, au obținut o producție globală de 600 vagoane grîu, 900 vagoane porumb, 340 vagoane cînepă fuior, 1.516 vagoane sfeclă de zahăr etc.

- Ei au vîndut statului pe bază de contract 160 vagoane grîu, 106 vagoane porumb, 340 vagoane cînepă, 1.516 vagoane sfeclă de zahăr și însemnate cantități de produse legumicole și zootehnice, realizînd un venit global de circa 15.000.000 lei. Fondul de bază al gospodăriei este de aproape 7.300.000 lei.

- Pentru anul 1960, colectiviștii își propun să înființeze o orezărie de 1.300 ha, să extindă suprafețele cultivate cu porumb, grădina etc., iar în sectorul zootehnic să mărească cu mult toate fermele de animale și mai ales ferma de vaci, să îngrașe peste 1.000 porci pe care să-i predea statului pe bază de contract, să ajungă la un efectiv de 15.000 păsări și să facă numeroase construcții.

NOI OGOARE UNITE

În raionul Teleajen

Crește numărul țăranilor întovărășiți

Anul acesta, majoritatea întovărășirilor agricole, pomicole și zootehnice, din comunele raionului Teleajen, au făcut o cotitură serioasă în activitatea lor. Datorită sprijinului primit din partea organizațiilor de partid și comitetelor executive ale sfaturilor populare, cît și printr-o mai bună organizare a muncii întovărășirile au obținut recolte cu mult mai mari față de sectorul individual, atît la cultura cerealelor cît și în creșterea animalelor. Spre exemplu: întovărășirea agricolă „Drumul Belșugului" din comuna Gura Vitioarei, a reușit ca de pe suprafața de 3 ha de grădină de legume, să obțină suma de 28.492 lei, iar producția la grîu să depășească cu 300 kg producția obținută de țăranii cu gospodării individuale. Rezultate frumoase a obținut și întovărășirea zootehnică din comuna Aluniș. În anul 1959, această întovărășire a realizat o producție de brînză pe cap de oaie de 11,500 kg și 1 kg lapte putină. În același timp întovărășiții de aici și-au mărit și fondul de bază care a ajuns la 130.603 lei. Acesta este format din 193 oi, un saivan pentru 500 oi, o moară, un gater și o baterie de cazane de țuică.

Și întovărășirile agricole din comunele: Podenii Noi, Băltești, Podenii Vechi, Măgurele precum și întovărășirile zootehnice din comunele: Ungureni, Cerașu, Vărbilău, Drajna de Sus și altele au dobîndit rezultate bune în munca lor de zi cu zi. Acest lucru a făcut ca în cursul anului 1959 numărul întovărășiților din raionul Teleajen să crească tot mai mult. Astfel, de la 10.408 familii de țărani întovărășiți cîți erau în 1958, în prezent întovărășirile cuprind 11.282 de familii.

VASILE C. ENESCU
corespondent

O nouă gospodărie agricolă colectivă

De curînd peste 40 de țărani întovărășiți din comuna Viișoara, raionul Zimnicea, au vizitat gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie" din Conțești, același raion. Ei au văzut frumoasele realizări ale colectiviștilor și recoltele mari dobîndite de aceștia la hectar. Ca urmare a acestei vizite, cît și în urma muncii politice desfășurate de către organizația de bază P.M.R. din comună, duminica trecută în comuna Viișoara s-a inaugurat o nouă gospodărie colectivă. Tînăra unitate cuprinde un număr de 85 de familii de țărani muncitori care au adus o suprafață de peste 296 hectare teren arabil și un însemnat inventar agricol.

Cu prilejul inaugurării, colectiviștii au ales ca președinte al acestei noi gospodării colective pe vrednicul gospodar Alexandru Bleau.

TRAIAN BARBALATĂ
corespondent

Se mărește gospodăria colectivă

Anul acesta, gospodăria colectivă din comuna Tiream, raionul Carei, a obținut rezultate frumoase. Producțiile medii realizate de colectiviști au fost cu peste 500 kg grîu, 1.000 kg porumb, și cu peste 2.500 kg cînepă la ha mai mari față de cele obținute de țăranii individuali.

Aceste diferențe mari de producție au făcut ca în cursul lunii noiembrie în gospodărie să se înscrie încă 380 familii care au adus peste 1.100 ha de teren. Tot datorită recoltelor bogate obținute de colectiviști, în ultimele două săptămîni peste 250 familii de întovărășiți din comună au trecut în gospodăria agricolă colectivă aducînd cu ei peste 600 ha de teren. În prezent peste 80 la sută din suprafața arabilă a comunei Tiream este colectivizată.

POP VASILE
corespondent

Convingîndu-se de roadele muncii în comun tot mai mulți țărani cu gospodărie individuală și întovărășiți pășesc cu încredere pe drumul gospodăriei agricole colective. Iată-i în fotografie pe țăranii muncitori Kiș Ianoș și Singiorzan Ștefan semnînd cererile de intrare în gospodăria colectivă Nazna, Regiunea Autonomă Maghiară.

Foto: AGERPRES

Gospodăria agricolă de stat Peștera produce litrul de lapte cu 92 de bani

Cum a reușit gospodăria de stat Peștera să producă laptele cu numai 92 de bani preț de cost? Aceasta era întrebarea pe care și-au pus-o mulți din participanții de la consfătuirea organizată de consiliul sindical regional și Trustul Gostat la G.A.S. Peștera. Ei au găsit răspunsul în cele relatate de directorul gospodăriei, tov. Gîlcă, de organizatorul de partid, tov. Seceleanu, de muncitori și în cele văzute la grajduri.

Numărul de vaci cu lapte a crescut în trei ani cu 151 la sută. O dată cu creșterea șeptelului, a crescut și producția de lapte pe cap de vacă furajată cu aproape 1.000 de litri, ajungînd anul acesta la 4.000 de litri. Aceasta se datorește, în primul rînd, îmbunătățirii valorii zootehnice a animalelor prin selecție.

Muncitorii au fost antrenați activ în procesul de muncă nu numai ca executori dar și ca organizatori ai producției. Fiecare din ei cunoștea planul brigăzii și sarcinile ce-i revin. La cursurile zootehnice ei au învățat cum să furajeze și să îngrijească animalele pentru a produce mai mult lapte și cu un procent de grăsime ridicat. Tot la aceste cursuri profesionale au aflat cum pot influența și scade prețul de cost al laptelui.

Gospodăria a reușit ca materialul de prăsilă să fie bine îngrijit și selecționat din primele zile după fătare. În primele 5—7 zile, viței sug direct de la mamă lapte colastral. Apoi, timp de o lună, li se dă cu biberonul lapte matern, ca după aceea să primească lapte amestecat, integral și tras, în raport cu vîrsta și greutatea corporală. Treptat, începînd de la 2 săptămîni, vițeilor li se administrează concentrate (prima dată făină de ovăz și apoi alte concentrate). În timpul verii, ei pășunează în tarlale cultivate cu plante furajere, în apropierea grajdului. Tineretul de peste 6 luni pășunează în special noaptea, deoarece asimilarea nutrețului se face mai bine. În această perioadă în hrana vițeilor se adaugă 100—150 U.I. de vitamina A pentru 100 de kg de greutate vie. Astfel s-a reușit să nu se semnaleze la viței nici o mortalitate, iar sporul de greutate să crească cu 27 de kg, față de vițeii netratați cu vitamine.

Hrăniți astfel, vițeii ajung să cîntărească la înțărcare între 180—190 de kg.

Grija pentru creșterea tineretului de prăsilă face ca vacile primipare să dea producții mărite. De pildă, vaca Breaza II cu numărul matricol 74 a produs 3.524 de litri de lapte în numai 240 zile de lactație.

La baza selecției au stat caracteristicile Roșiei de Stepă, mărimea taliei, greutatea corporală și adîncimea toracică la care s-a obținut un progres de circa 2 cm.

Furajarea s-a făcut în raport cu producția de lapte. Proporția dintre unitățile nutritive și albumină digestibilă a fost cea recomandată de literatura științifică, iar nutrețurile erau armonios combinate — suculente, fibroase și concentrate. Combinarea lor se schimba o dată cu starea fiziologică a vacilor.

De menționat este că furajele suculente nu au lipsit din hrana vacilor. În vederea combaterii decalcifierii la porumbul siloz se adaugă cretă furajeră.

Cunoscînd de la cursurile profesionale importanța repausului mamar, muncitorii au urmărit data montei și gestația vacilor pentru a le pregăti la timp de fătare. Numai de trei ori

V. RIZESCU

(Continuare în pag. 4-a)

De ce depășește G. A. S. „Costache Burcă" cheltuielile planificate pentru reparații

În gospodăria agricolă de stat „Costache Burcă" din regiunea Constanța, cheltuielile planificate pentru reparații capitale și îngrijiri tehnice au fost depășite.

Depășirea cheltuielilor a fost provocată de cauze subiective: înscrieri eronate de prețuri în devize, nerespectarea normativului privind consumul de piese, nerespectarea periodicității îngrijirilor tehnice.

Înregistrarea de prețuri eronate la piese se datorește defecțiunilor de evidență. La acestea contribuie foarte mult neglijența și lipsa de operativitate a magazinerilor. Aceștia înscriu greșit valori mai mari la piesele rămase în stoc din cauză că nu înregistrează la timp piesele ieșite din magazie sau din pricină că le eliberează fără acte de evidență primară, fără viza controlului preventiv și aprobarea necesară. În unele cazuri fișele de stelaj și reperele sînt încurcate astfel că valoarea unor piese este atribuită altora. De această situație este vinovat și personalul sectorului mecanic care decontează în devize valoarea pieselor fără să consulte cataloagele de prețuri.

Uneori se întîmplă ca operarea prețului eronat să se facă cu bună știință. Contabilitatea adaugă la prețul din catalog și cheltuielile produse cu procurarea pieselor (transport, indemnizații pentru deplasare etc.). Acesta este un procedeu greșit care încarcă nejust prețul de cost al reparațiilor. Cheltuielile făcute cu procurarea pieselor sînt cheltuieli comune ale sectorului mecanic și trebuie adăugate procentual la valoarea globală a devizului. Prin procedeul amintit, contabilitatea a decontat cuzinetul de jos al piciorului bielei cu 40,50 lei, în loc de 20,25 lei cît era prețul real din catalog. La alte piese diferența dintre prețul de decontare și prețul de catalog este și mai mare.

O altă cauză care mărește cheltuielile de reparații la tractoare constă în nerespectarea normativelor de consum la piesele de schimb. Sînt trecute, în devize, piese mai multe decît există la mașina reperată. La o singură reparație a unor tractoare K.D.-35 s-au decontat 16 garnituri asamblate în loc de una, douăzeci de garnituri în loc de patru etc. Această depășire a consumului de piese provine din nedecontarea la timp a cheltuielilor efectuate cu ocazia reparațiilor accidentale și a îngrijirilor tehnice, precum și din neîncheierea devizelor odată cu recepția tractorului reparat. Astfel, în devizele de reparații capitale a două tractoare K.D.-35, intrate în ianuarie în atelier, se mai decontau piese în iulie, deși tractorul lucra de mult. Pe de altă parte, s-au găsit nedecontate în devizele încheiate, piese și materiale în valoare de peste 900.000 lei utilizate la reparațiile capitale.

Eliberarea cu ușurință a pieselor — fără a avea o evidență pe tractor și deviz — încarcă prețul de cost al reparațiilor și dă în același timp posibilitatea de a se ascunde prejudiciile aduse gospodăriei de către unii mecanizatori neglijenți.

Ridicarea prețului de cost la reparații se datorește și nerespectării periodicității îngrijirilor tehnice. Tractorul căruia nu i se acordă îngrijirile tehnice necesare se uzează prematur, se uzează rău și cere un consum de piese mai mare decît cel prevăzut în normativ.

Toate aceste cauze pot fi înlăturate cu ușurință: trebuie numai ca tovarășii din conducerea gospodăriei să ia măsurile tehnico-organizatorice menite să ducă la îmbunătățirea sistemului de decontare a pieselor și materialelor, la respectarea normativului privind consumul de piese, periodicitatea îngrijirilor tehnice și exploatarea rațională a mașinilor.

Ing. VALERIU CUCULESCU
corespondent

AGRICULTURII — suprafețe cît mai însemnate de TERENURI FERTILE

Din realizările de pînă acum — învățăminte prețioase pentru viitor

Ca urmare a recomandărilor consfătuirii de la Constanța, privind extinderea lucrărilor de îmbunătățiri funciare, și în raionul Filiași aceste acțiuni au luat o amploare din ce în ce mai mare. Astfel, dat fiind faptul că în raion există suprafețe de teren pe care culturile suferă din cauza secetei și că rețeaua hidrografică existentă permite irigarea a mii de hectare, s-a trecut încă din toamna anului 1958 la identificarea terenurilor pentru irigat și apoi la amenajarea acestora. Printr-o mobilizare susținută a țăranilor muncitori de către organele de partid și de stat din raion, s-a reușit ca pînă în prezent să se amenajeze pentru irigat o suprafață importantă executîndu-se un volum de lucrări de 147.300 mc. De asemenea, pentru a se pune stavilă inundațiilor care în mulți ani primejduiau recoltele, în unele comune ale raionului ca: Răcari, Brădești, Scăești și altele, s-a început construirea de diguri. Pînă zilele trecute țăranii muncitori din aceste comune executaseră prin muncă voluntară un volum de 42.234 mc. de terasamente, cu un număr de 8.153 brațe de muncă și 3.830 de atelaje.

În afară de irigații și îndiguiri, în raionul nostru se fac și lucrări de desecări în comunele Brădești, Buicești, Gîrbov, Braloștița și altele unde s-au săpat canale de desecare pe o lungime de 6.738 metri. Aceste lucrări au fost executate de asemenea, prin muncă voluntară, la efectuarea lor participînd un număr de 4.898 de țărani muncitori.

Prin executarea acestor lucrări de îmbunătățiri funciare au fost salvate de primejdia apelor 2.370 de ha.

Din cele arătate se poate vedea că acțiunea de valorificare de noi terenuri pentru agricultură este în plină dezvoltare în raionul nostru, urmînd ca în anul viitor să ia o amploare și mai mare. În acest scop, în toate comunele raionului au fost identificate terenurile ce urmează a fi ameliorate.

Realizările obținute pînă în prezent la lucrările de îmbunătățiri funciare ne permit să tragem o serie de concluzii care vor constitui învățăminte prețioase pentru activitatea de viitor. Astfel, experiența din anul acesta arată că pentru executarea în timp scurt a lucrărilor de îmbunătățiri funciare pe suprafețe cît mai întinse, este necesar să fie mobilizate în aceste acțiuni masele largi ale țărănimii muncitoare.

În ce privește exploatarea sistemelor de lucrări și folosirea terenurilor ameliorate, acestea trebuie astfel organizate încît să fie pusă în valoare întreaga lor capacitate de producție. Pentru a menține și spori fertilitatea terenurilor ameliorate, va trebui să aplicăm o agrotehnică avansată și diferențiată, iar unitățile agricole să fie dotate în funcție de lucrările de îmbunătățiri funciare executate.

Bazați pe experiența de pînă acum, ne-am propus ca în anul viitor să scoatem de sub pericolul inundațiilor prin lucrări de îndiguire și desecare, suprafețe mult mai întinse de teren iar pentru sporirea producțiilor agricole să extindem suprafețele irigate prin refacerea unor sisteme existente și construirea altora, mari și perfecționate.

ILIE CALINESCU
șeful secției agricole a raionului Filiași, regiunea Craiova

Pe șantierul de la Cosîmbești

Pe șantierul de îmbunătățiri funciare din comuna Cosîmbești, regiunea București, se lucrează de zor la executarea unui dig care va feri de inundații o mare suprafață de teren.

Foto M. IVANCIU

Să fie folosit din plin fiecare ceas bun de lucru

— Cîteva constatări din regiunea Ploești —

În ultima săptămînă vremea a fost destul de frumoasă, permițînd executarea în cîmp a lucrărilor agricole de sezon. Profitînd de timpul favorabil o serie de unități agricole de stat și cooperatiste din regiunea Ploești, precum și mulți dintre țăranii muncitori cu gospodărie individuală au efectuat un însemnat volum de lucrări. O vizită făcută zilele trecute prin cîteva din raioanele regiunii ne-a dat posibilitatea să constatăm că acolo unde a existat o preocupare permanentă din partea organelor agricole, a sfaturilor populare comunale și conducerilor unităților agricole s-au înregistrat realizări bune. Dimpotrivă, unde și-au făcut loc nepăsarea și neglijența, muncile agricole au bătut pasul pe loc, timpul favorabil scurgîndu-se fără a fi folosit cum se cuvenea.

Arături adînci pe toată suprafața și cît mai multe terenuri fertilizate

— Aceasta este lozinca cu care au pornit în toamna aceasta la treabă colectivul de muncitori și tehnicieni de la gospodăria de stat R. Sărat — ne spun tovarășii Ioviță Sergiu, inginerul șef al gospodăriei, și Dumitru Ion, organizatorul de partid. Scurtul popas făcut zilele trecute în gospodărie ne-a permis să ne convingem că lozinca a avut un larg ecou în rîndul muncitorilor și mecanizatorilor de aici. Pînă la 3 decembrie, gospodăria a reușit să are 1406 ha de teren, depășindu-și planul stabilit, iar în prezent o parte din tractoare lucrează la desțelenirea unor suprafețe de pășuni slab productive, iar altele ară terenurile preluate de curînd. **Trebuie remarcat, că în acest an, pe cea mai mare parte a suprafețelor, mecanizatorii au executat arături mult mai adînci decît în anii trecuți, ajungînd în unele locuri, unde terenul a permis, la 35 și 40 de cm.** De asemenea, gospodăria a transportat la cîmp o cantitate de aproape 2.500 tone de gunoi de grajd bine putrezit, această acțiune fiind în curs de executare, urmînd ca în scurt timp să se mai care alte 3.500 de tone.

Realizări frumoase la executarea arăturilor adînci de toamnă și fertilizarea solului au obținut și alte unități agricole de stat și cooperatiste din regiune. Demn de subliniat este faptul că pînă la 2 decembrie, pe întregul Trust Gostat se reușise să se execute arături adînci pe 16.678 de ha, adică cu 178 de ha peste plan. Cuvinte de laudă se pot spune și despre gospodării colective ca cele din Pietroșani, Aricești și Păulești, raionul Ploești, Bătrîni și Băltești, raionul Teleajen, Cuculeasa și Caiata, raionul R. Sărat, care au realizat și depășit planul la ogoare de toamnă.

Mai sînt unii...

Nu în toate comunele din regiunea Ploești a fost folosit însă din plin timpul favorabil pentru a se executa arături adînci pe toate suprafețele. Mai sînt unii tehnicieni agronomi și unele sfaturi populare care privesc încă cu insuficient spirit de răspundere această problemă. În comunele Șirna și Cocorăști-Colț, raionul Ploești, de pildă, (tehnicieni agronomi Iancu Gheorghe și Dumitrescu Constantin) la 4 decembrie nu erau arate nici 50 la sută din suprafețele planificate. De asemenea, în comuna Negoești din același raion, în perioada 30 noiembrie — 4 decembrie, în 3 zile bune de lucru au fost arate doar... 20 de ha, iar în ce privește îngrășarea terenurilor, pînă în prezent au fost transportate la cîmp numai 420 de tone de gunoi.

Cu rezultate slabe se desfășoară executarea ogoarelor de toamnă și fertilizarea solului și în raionul R. Sărat, unde, în perioada 30 noiembrie — 4 decembrie au fost arate doar 712 ha, iar la transportul gunoiului s-a bătut pasul pe loc.

Principala cauză în rămînerea în urmă a unor raioane ca Rîmnicu-Sărat și Ploești în executarea arăturilor adînci de toamnă constă în faptul că atelajele nu sînt folosite decît în mică măsură la efectuarea acestor lucrări, iar tractoarele, fie că nu sînt întrebuințate cu întreaga capacitate de lucru, fie că se defectează des în brazdă, (la gospodăria colectivă „Iosif Rangheț" din Ciorăști, raionul R. Sărat, de pildă, din 12 tractoare ale S.M.T.-ului Sihlea, în ziua de 2 și 3 decembrie au funcționat doar opt).

Identificarea terenurilor pentru floarea-soarelui și sfeclă de zahăr trebuie grabnic terminată

O acțiune actuală de mare importanță, menită să asigure o recoltă bogată de floarea soarelui și sfeclă de zahăr în anul viitor, este identificarea terenurilor pentru aceste culturi și pregătirea acestora. Dintr-un început trebuie arătat că în majoritatea raioanelor din regiunea Ploești această acțiune nu se desfășoară încă satisfăcător. Să ne referim, de pildă, la raionul R. Sărat, care este unul din raioanele care cultivă cele mai mari suprafețe cu aceste plante. Deși în anul acesta în raion au fost cultivate cu floarea-soarelui peste 4.000 de ha, iar cu sfeclă de zahăr 2.450 de ha, suprafețe care probabil vor fi extinse în anul viitor, pînă în prezent nu au fost identificate decît 1.757 de ha pentru floarea soarelui și 1923 de ha pentru sfeclă. Dacă aceasta este situația identificării terenurilor și mai prost stau lucrurile dacă ne referim la pregătirea acestora. Pînă la 4 decembrie, în raion fuseseră arate numai 1.372 de ha cu floarea-soarelui și fertilizate... 2 ha, iar pentru sfecla de zahăr se ogorîseră 1.355 de ha din care se îngrășaseră 589. De asemenea, în raioanele Pogoanele și Mizil, din cele 2942 și respectiv 3073 de ha identificate pentru cele două culturi, fuseseră arate doar 1.368 și 1556 de ha, și fertilizate suprafețe foarte mici.

În regiunea Ploești există posibilități suficiente pentru ca în cea mai scurtă vreme să fie terminată identificarea și pregătirea terenurilor pentru culturile de floarea-soarelui și sfeclă de zahăr, iar pe măsură ce timpul permite să se continue și celelalte munci agricole de sezon.

V. POMPILIU

Din agricultura U.R.S.S.

O inițiativă creatoare

Mecanizarea complexă a producției agricole, înzestrarea agriculturii cu mijloace tehnice cît mai multe și mai variate, constituie unul din principalele obiective ale prevederilor pentru agricultură cuprinse în planul de șapte ani. In această direcție sînt îndreptate eforturile industriei constructoare de mașini agricole și ale mecanizatorilor agriculturii sovietice. In Uniunea Sovietică, după cum se știe, principalele operații agricole au fost mecanizate încă de mult. Acum, mecanizarea se extinde cu pași repezi în cele mai diferite sectoare ale agriculturii și începe să cuprindă toate lucrările agricole. Preocuparea pentru mecanizarea multilaterală a agriculturii scoate la iveală noi inițiative ale oamenilor muncii menite să grăbească realizarea acestei importante sarcini.

De curînd, ziarele au publicat vești despre inițiativa tractoristului Nikolai Manukovski, care conduce o brigadă alcătuită din 30 de persoane în colhozul „Kirov" din regiunea Voronej. Încă de acum doi ani, numele lui Nikolai Manukovski a început să devină bine cunoscut nu numai în Uniunea Sovietică, ci și dincolo de hotarele ei. El a inițiat în colhozul „Kirov" mișcarea pentru mecanizarea complexă a tuturor lucrărilor de cultivare a porumbului, începînd de la însămînțare și pînă la recoltare.

Recent, Manukovski a devenit autorul unei noi inițiative. El și-a propus să organizeze mecanizarea multilaterală a cultivării tuturor plantelor agricole, precum și a tuturor lucrărilor la fermele zootehnice ale colhozului „Kirov". Membrii brigăzii de mecanizatori în frunte cu Nikolai Manukovski și-au luat, de pildă, angajamentul să mecanizeze în întregime cultivarea și însilozarea porumbului, a florii soarelui și a sfeclei de zahăr, lucrările efectuate în livezi și grădini etc. La fermele de animale, cu ajutorul mașinilor se va face aprovizionarea cu apă, pregătirea hranei, hrănirea animalelor, mulsul vacilor, curățirea grajdurilor și transportarea bălegarului pe ogoare.

Realizarea unei astfel de inițiative cere desigur ca munca să fie organizată într-un chip nou. Cu ajutorul specialiștilor din colhoz au fost întocmite fișe tehnologice pentru cultivarea fiecărei plante și mecanizarea fiecărei ramuri a creșterii animalelor. Aceste fișe prevăd toate lucrările ce urmează să fie efectuate, indică mașina și mecanizatorii care urmează să le facă, precum și ordinea efectuării lor. De exemplu, în fișa de mecanizare completă a cultivării cerealelor sînt expuse toate felurile de lucrări raportate la un cîmp concret. Se precizează care anume mașină este necesară fiecărei operații în parte, care anume mecanizator va deservi mașina respectivă. Fiecare mecanizator are acum sarcini bine definite pentru întreaga perioadă a muncilor agricole.

Fișele tehnologice au fost întocmite ținîndu-se seama de cele mai recente realizări obținute în U.R.S.S. în domeniul construcției de mașini agricole, al științei agronomice și zootehnice. Ele permit să se introducă în procesul producției agricole aceeași disciplină tehnologică care există în întreprinderile industriale moderne.

Intocmirea fișelor a scos la iveală cu precizie necesarul colhozului în mijloace tehnice, în urma cărui fapt, în momentul de față sînt în curs de achiziție mașinile ce erau lipsă.

Indeplinirea angajamentelor pe care și le-a luat brigada lui Nikolai Manukovski va permite să se reducă considerabil prețul de cost al producției agricole. Așa, de pildă, noua tehnologie va face cu putință ca să se reducă la jumătate consumul de muncă pentru cultivarea păioaselor; de 4,5 ori se va reduce volumul de muncă necesar cultivării sfeclei de zahăr și de 2,5 ori cel necesar cultivării florii soarelui. Rezultate și mai importante se vor obține în sectorul creșterii animalelor.

Cum era și firesc, inițiativa tractoristului Nikolai Manukovski este îmbrățișată de numeroase colhozuri și sovhozuri din diferite regiuni ale U.R.S.S. In sovhozul Gracevsk din ținutul Stavropol, de pildă, au fost reutilate 12 combine „R.S.M.—8" în vederea mecanizării muncii la culesul știuleților. Cu ajutorul acestor mașini se înlocuiește munca a 400 de oameni la culegerea știuleților. In unitățile agricole din ținutul Stavropol, cultivarea florii-soarelui, însămînțarea, recoltarea porumbului pentru însilozare, ca și multe alte lucrări sînt în întregime mecanizate. Numai strîngerea știuleților se mai face manual. Acum, după cum se vede, s-a trecut și la mecanizarea acestei lucrări.

In rîndurile mecanizatorilor din ținutul Stavropol se desfășoară totodată mișcarea pentru învățarea celei de a doua profesiuni. Mulți se preocupă de procurarea materialelor de construcții, de mecanizarea muncii la ferme și de aprovizionarea lor cu apă, de mulsul vacilor și transportul laptelui la punctele de recepție. Tractoriști montori, tractoriști mulgători, tractoriști crescători de porci, aceștia sînt oamenii care croiesc drumul spre mecanizarea complexă a întregii producții agricole.

Aplicarea cu deplin succes a noilor inițiative care se nasc în direcția mecanizării multilaterale a agriculturii e posibilă datorită nivelului înalt pe care l-a atins în Uniunea Sovietică producția de mașini agricole. La începutul acestui an colhozurile și sovhozurile sovietice dispuneau de un milion de tractoare cu o putere totală de 26.000.000 c.p., de 500.000 de combine cerealiere, 700.000 de autocamioane (inclusiv alimentatoarele auto) și de sute de mii de alte mașini.

In ultima vreme s-au produs importante schimbări calitative în producția de mijloace tehnice agricole. A fost realizat, printre altele, un sistem de mașini universale pentru diferite zone ale țării, ținîndu-se seama de specificul fiecărei zone.

In țara constructorilor comunismului, mecanizarea bazată pe tehnica cea mai înaltă își găsește și în agricultură un tot mai larg cîmp de activitate, ușurînd neconteniț munca omului și înzecindu-i roadele.

Din R. P. Polonă

O gospodărie de stat fruntașă

Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat din Loski, raionul Varșovia, luptă cu stăruință pentru evitarea risipei, pentru mărirea producției, pentru întărirea disciplinei în muncă și pentru tot ce poate influența buna dezvoltare a gospodăriei.

Pe 380 ha muncesc 40 de muncitori. Aceștia s-au angajat să muncească în așa fel încît în acest an să depășească veniturile de 317 mii zloți prevăzute în plan, ajungînd la 570 mii de zloți.

Ei și-au îndeplinit angajamentul și chiar l-au depășit, dobîndind un venit net de 754 mii zloți.

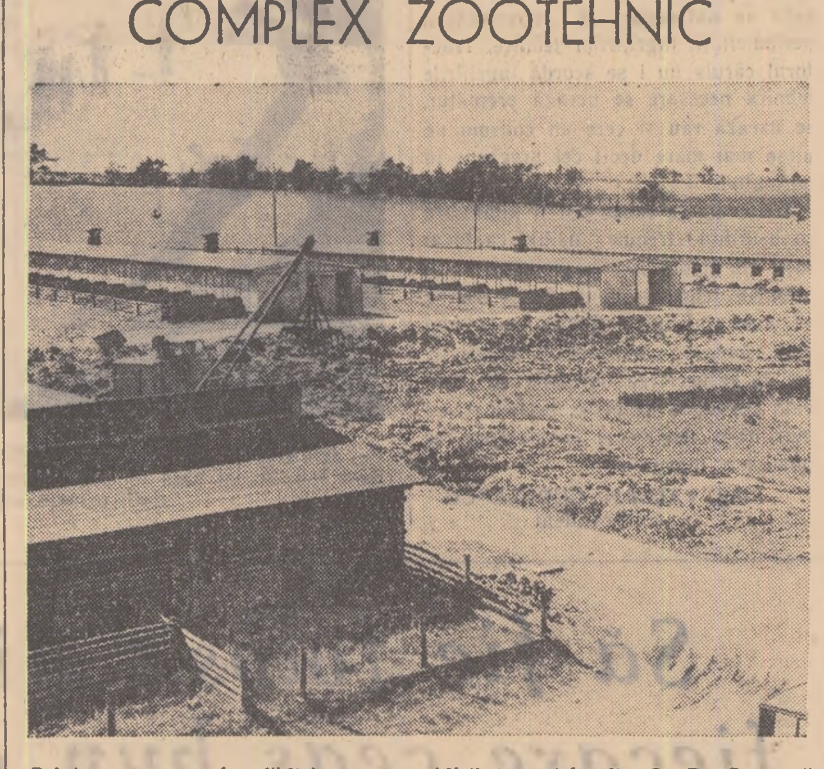
In decursul ultimilor 5 ani a crescut cu mult producția la cereale, sfeclă de zahăr, cartofi (230-270 chintale sfeclă, 180 chintale cartofi la ha). A crescut, de asemenea, și producția de lapte. Cele 75 de vaci au produs anual cîte 3.925 litri de lapte pe cap de vacă furajată.

In afară de realizările de producție, ei au efectuat și munci de folos obștesc. Așa, de exemplu, ei au construit cu propriile puteri o remiză foarte frumoasă, au construit un podeț, au nivelat terenul în jurul sediului, au aranjat curtea gospodăriei și grădinițele din fața locuințelor.

Se dezvoltă piscicultura

In mai multe gospodării de stat s-a hotărît să fie făcute reparații capitale eleșteelor. In una dintre gospodăriile piscicole, cum este cea din Ryk, regiunea Varșovia, s-au făcut, în acest an, amenajări pe o suprafață de 730 de ha eleștee. Datorită acestor amenajări se vor scoate în anul viitor cîte 1.000 kg crap de fiecare ha. de eleșteu.

COMPLEX ZOOTEHNIC

Printre numeroasele clădiri care se ridică în satele din R. D. Germană se numără și multe grajduri moderne, construite potrivit normelor recomandate de știința zootehnică. Fotografia de față înfățișează o parte a unui complex aflat în construcție și destinat sectorului porcin, aparținînd unei gospodării agricole de stat. Vara o parte din porcii puși la îngrășat sînt ținuți în aer liber.

Pentru progres social, democrație și pace

De curînd, din inițiativa Institutului Gramsci, a avut loc, în Italia, o consfătuire a reprezentanților celor 17 partide comuniste din țările capitaliste ale Europei. La această consfătuire, a fost adoptată o chemare adresată tuturor oamenilor muncii și tuturor democraților din țările capitaliste ale Europei.

In această chemare se arată că în prezent, războiul poate fi lichidat pentru totdeauna și toate energiile, toate forțele pot fi puse în slujba progresului omenirii.

Chemarea arată că știința și tehnica s-au dezvoltat în așa măsură, încît cu ajutorul ei se poate obține un nou și puternic avînt al forțelor de producție. Chemarea subliniază că pornind pe calea deschisă de către știința sovietică, omul poate să pășească la cucerirea cosmosului.

In chemare, se arată, de asemenea, că a început o cotitură spre destinderea încordării internaționale, că sînt condiții pentru lichidarea războiului rece și pentru stabilirea unui nou tip de relații internaționale, bazate pe încredere reciprocă, egalitatea în drepturi, coexistența și întrecere pașnică. Poziția U.R.S.S. și a tuturor țărilor din lagărul socialist, pusă exclusiv în slujba păcii, a avut rolul principal în determinarea acestei orientări noi și promițătoare.

Chemarea vorbește apoi despre uriașa însemnătate a propunerilor făcute de guvernul sovietic la O.N.U. privitoare la dezarmarea generală și totală. Propunerile sovietice au fost primite și apreciate pozitiv nu numai de oamenii muncii, ci și de către numeroase guverne, dovedind astfel că ideea dezarmării și întrecerii pașnice triumfă chiar și în unele cercuri ale burgheziei.

„In acest ceas istoric, o mare răspundere revine clasei muncitoare, oamenilor muncii, popoarelor țărilor noastre. Capitalismul are rădăcini adînci în țările noastre", subliniază chemarea. In continuare, arată că de pe continentul nostru s-au început adesea agresiuni urmărind înrobirea popoarelor de pe alte continente și că în momentul de față, clasele dominante din țările capitaliste, care se sprijină pe cercurile cele mai reacționare din S.U.A. încearcă să transforme o parte a Europei într-un bastion al reacțiunii și politicii agresive.

In Germania occidentală, imperialismul și militarismul și-au stabilit din nou puterea. Revanșarzii germani, sprijiniți de unele cercuri conducătoare din S.U.A., Anglia, Franța, Italia etc. reprezintă în Europa principala primejdie pentru pace. De aceea, lupta pentru a pune imperialismul german în neputința de a face rău — constituie sarcina comună a tuturor țărilor.

Chemarea cere tuturor bărbaților și femeilor din țările capitaliste ale Europei să acționeze împreună pentru ca să fie convocată cît mai curînd conferința la nivel înalt și pentru ca ea să obțină rezultate pozitive. Cere tuturor oamenilor cinstiți și iubitori de pace să lupte pentru rezolvarea problemei germane prin semnarea Tratatului de pace cu cele două state germane, pentru recunoașterea Republicii Democrate Germane, pentru reglementarea problemei Berlinului occidental. Chemarea face apel la intrarea în acțiune pentru lichidarea bazelor militare străine și a rampelor pentru lansarea rachetelor; crearea unor zone care să nu aibă nici o obligație militară; chemarea face apel la toți oamenii iubitori de pace să lupte pentru a face să se recunoască R. P. Chineză și de către guvernele care încă refuză să facă aceasta.

„In primul rînd, se spune în Chemare, să ne ridicăm glasul, să ne unim eforturile cu eforturile tuturor popoarelor lumii, pentru a obține dezarmarea generală și totală. Să obținem în primul rînd interzicerea armei atomice, încetarea definitivă a experiențelor cu această armă care otrăvesc atmosfera, anularea experiențelor atomice proiectate în Sahara...".

Mai departe, Chemarea arată că trebuie să fie întărită lupta pentru democrație.

„In Italia, în Spania, în Portugalia, în Grecia și în alte țări, menținerea la sate a rămășițelor relațiilor de tip feudal privează milioane de țărani de proprietatea asupra pămîntului pe care-l lucrează", spune Chemarea.

An de an, crește numărul țăranilor ajunși în sapă de lemn, din cauza grelelor impozite și a politicii dusă de guvernele țărilor capitaliste... Chemarea arată că clasa muncitoare din aceste țări trebuie să-și unească forțele și să lupte pentru revendicările sale și ale tuturor oamenilor muncii de la orașe și sate, împotriva coaliției monopolurilor.

Arătînd că scindarea forțelor muncitorești și democratice a fost întotdeauna în folosul reacțiunii, partidele comuniste semnatare ale chemării subliniază că în prezent este mai necesară ca oricînd unirea tuturor forțelor poporului.

„Adresăm această chemare la unitate în special partidelor socialiste și social-democrate, membrilor acestor partide, membrilor sindicatelor și cooperativelor, împreună cu care am dus în atîtea rînduri lupta comună încununată de succes", spune Chemarea.

In continuare, reprezentanții partidelor comuniste semnatare ale Chemării arată că este necesar să aibă loc întîlniri, discuții, pentru a se găsi căile de lichidare a scindării forțelor populare și de asigurare în țările capitaliste, a unei evoluții politice conforme cu interesele progresului social, democrației și păcii.

★

Chemarea celor 17 partide comuniste din țările capitaliste ale Europei constituie o armă puternică în mîna popoarelor din țările respective, în lupta pentru pace, pentru cucerirea libertăților cetățenești, pentru progres social. Ea arată calea pe care trebuie să meargă popoarele pentru a pune stavilă fascismului și militarismului revanșard.

Criza din agricultura Argentinei

Potrivit datelor Ministerului Agriculturii al Argentinei, publicate recent în ziarul „Nacion", reiese că anul acesta suprafața însămînțată cu grîu a scăzut cu 18 la sută în comparație cu anul trecut, semănăturile de orz și secară — cu 3 la sută, cele de ovăz — cu 7,9 la sută, iar suprafața culturilor de cartofi — cu 14,5 la sută.

Se constată o stagnare și în ramura creșterii animalelor, ceea ce afectează exportul de produse animaliere. Așa cum relatează ziarul „Correo de la tarde", exportul de produse animaliere s-a redus anul acesta cu aproximativ 55 milioane de dolari în comparație cu anul trecut.

Presa argentiniană explică această situație printr-o serie de cauze și înainte de toate prin aceea că în luna mai a.c. S.U.A. au interzis importul de carne din Argentina. Totodată a scăzut și exportul de carne în Anglia. O cauză importantă este însă și starea generală de stagnare din agricultura țării, ceea ce face să se reducă puterea ei de concurență pe piața agricolă internațională.

Atenție cuvenită pregătirii și începerii reparațiilor

In iarna aceasta, în gospodăriile agricole de stat din regiunea București trebuie revizuite și reparate un număr mare de tractoare, semănători de cereale, combine, grape, cultivatoare, etc. In vederea acestui lucru, majoritatea unităților au pregătit din timp atelierele, s-au aprovizionat cu piesele de schimb necesare, au întocmit planuri de reparare pe perioade a utilajului agricol etc. Măsuri bune și eficace în această privință au luat gospodăriile de stat Roșeți, Oltenița, Ivănești și altele. După ce au terminat în mare parte lucrările din cîmp (ogoare adînci de toamnă, transportul îngrășămintelor naturale etc.) aceste unități au trecut la retragerea tractoarelor și restului de mașini agricole spre atelierele mecanice în vederea începerii revizuirii și reparării. Gospodăria agricolă de stat Roșeți, de pildă, pînă zilele trecute a și reparat 20 de tractoare din cele 77 planificate, 10 semănători de cereale, 65 de grape și alte mașini agricole.

In vederea creării unor condiții bune de lucru mecanizatorilor pe toată perioada reparațiilor, conducerea G.A.S. Roșeți, ajutată de comitetul de întreprindere, s-a îngrijit din timp de asigurarea combustibilului necesar încălzirii atelierului mecanic, de înlocuirea geamurilor sparte, repararea ușilor, asigurarea cu material de protecție etc. Preocupări asemănătoare au și conducerile gospodăriilor agricole de stat Oltenița, Ivănești și altele, unde reparațiile la tractoarele și mașinile agricole sînt avansate.

Nu același lucru se poate spune însă despre multe alte gospodării agricole de stat care, deși au terminat de multă vreme lucrările în cîmp, n-au început încă reparațiile. Printre acestea se numără gospodăriile Buftea, Toporu, Frăsinet etc. Deși, nu mai are de executat arături adînci sau alte lucrări în cîmp, gospodăria agricolă de stat Frăsinet, de pildă, încă n-a început repararea nici unui tractor din cele 23 planificate. In aceeași situație se află gospodăriile de stat Deparați, „I. L Caragiale" și altele. Slab stau gospodăriile de stat din regiunea București și la reparatul semănătorilor de cereale, combine, grape etc. Astfel, au fost reparate doar 46 de semănători de cereale din 462 existente, numai 242 de grape din peste 2.400 etc.

Cu toate că ne găsim la începutul acțiunii e bine ca încă de pe acum, gospodăriile agricole de stat din regiunea București să manifeste mai mult interes pentru munca de reparare a utilajului agricol necesar campaniilor agricole viitoare.

Comitetele de întreprindere au datoria să-i mobilizeze și să-i antreneze tot timpul pe muncitori în întrecerea socialistă pentru reparații bune și de calitate. De asemenea, comitetele de întreprindere trebuie să se îngrijească în această perioadă și de ținerea cu regularitate a consfătuirilor de producție care au menirea să ajute la îndreptarea unor greșeli ce eventual s-ar ivi în munca de reparații, să popularizeze și să extindă metodele ce duc la reparații de calitate și ieftine.

GH. B.

Au realizat și depășit planul la arăturile de toamnă

Gospodăriile colective și întovărășirile agricole din raionul Lipova, sprijinite de mecanizatorii din S.M.T.-urile Fibiș și Neudorf, au muncit cu multă însuflețire în vederea efectuării arăturilor adînci de toamnă pe terenurile ce urmează a fi însămînțate în primăvară. Pînă la data de 25 noiembrie, au fost făcute arături adînci de toamnă pe 17.900 de hectare, realizîndu-se planul pe raion în proporție de 105 la sută.

Fruntașe sînt gospodăriile colective din Fibiș (1007 ha), Zăbrani (590 ha), Neudorf (190 ha) și întovărășirile agricole din Ghesinț, Cuvin și Odvoș.

De asemenea, în vederea ridicării fertilității solului, s-au cărat în această toamnă pe cîmp 102.966 tone de gunoi de grajd, depășindu-se și în această privință planul stabilit.

FRANCISC WILD
corespondent

Gospodăria agricolă de stat Peștera produce litrul de lapte cu 92 de bani

(Urmare din pag. 3-a)

nu s-a respectat repausul mamar și rezultatele au fost cît se poate de negative. De exemplu, vaca Sanfora cu numărul matricol 477, care a fost înțărcată înainte de fătare cu numai 7 zile, a produs după fătare cîte 9 litri de lapte în medie pe zi față de 25 de litri cît producea înainte. Repausul mamar este obligatoriu de 60 de zile. Monta se face artificial în al doilea ciclu de călduri.

Respectarea programului zilnic de lucru și a măsurilor zooveterinare de îngrijire a vacilor s-a putut realiza și datorită permanetizării muncitorilor. Niciunul din ei n-au o vechime mai mică de 4 ani. Totodată ei îngrijesc în permanență același lot de animale.

In afara bunei întrețineri a vacilor și a tineretului de prăsilă, precum și în afara muncii de selecție, la scăderea prețului de cost și mărirea producției de lapte a contribuit și buna gospodărire a furajelor.

Asigurarea furajelor a fost o preocupare permanentă a colectivului de muncă din gospodărie. S-a cultivat din toamnă secară, iar în primăvară s-au însămînțat în etape secară și borceag pentru masă verde.

Așadar, începînd din aprilie și pînă toamna tîrziu afară de pășune naturală, vacile au avut masă verde pășunabilă. In timpul verii s-a asigurat 66 la sută din producția de lapte. Și asta cu furaje ieftine (19 lei tona de masă verde cultivată și 1,04 lei cea de pășune). Deci s-a avut în vedere ca laptele obținut în timpul verii să fie cît mai ieftin pentru ca să compenseze cheltuielile mai mari din timpul iernii.

Rezultatele G.A.S. Peștera ar fi și mai bune dacă rațiile furajere s-ar fi fixat zilnic, după producția individuală și starea fiziologică a fiecărei vaci și nu bilunar cum se obișnuiește. De asemenea, și dacă cocenii de porumb ar fi fost dați în hrana animalelor tocați și saramurați. Pînă acum s-au „servit" împrăștiați fără socoteală prin padoc, fiind călcați de animale.

UZINA DE PĂSĂRI

Note de drum

Baasedorf este o localitate micuță, cu cîteva sute de familii și în zadar o caut pe harta R.D.G cumpărată de la un chioșc de ziare. Cu toate acestea, ea este binecunoscută și i s-a dus faima în întreaga țară. Această faimă se datorește cooperativei agricole de producție și fostului președinte al acesteia, Werner Waitz, Erou al Muncii Socialiste, care, în prezent, este președinte al cooperativei agricole de producție din Hindsdorf.

Sînt nerăbdător să ajung mai degrabă în acest sat, și-l rog pe șofer să meargă mai repede. Și aici, ca de altfel în întreaga republică, șoselele ce leagă satele și orașele sînt asfaltate și distanța de 15—20 km. dintre autostradă și Baasedorf este străbătută doar într-un sfert de oră.

La Baasedorf, ca pretutindeni pe unde am trecut, mă impresionează aspectul edilitar care nu se deosebește aproape cu nimic de oraș. Case de piatră sau cărămidă, în majoritate cu cîte două etaje, străzi asfaltate, lumină electrică și apă curentă, magazine cu vitrinele bine aranjate etc.

Sediul cooperativei agricole de producție este așezat într-o curte mai mare, în conacul confiscat încă din 1945, de la fostul moșier — un căpitan nazist fugit în Germania de vest.

Sîntem întîmpinați de doi bărbați. Unul dintre ei, în vîrstă de vreo 40 de ani, cu fața uscățivă ne urează bun venit în gospodăria lor și ne poftește să intrăm în cancelarie. Aflu că este tov. Wohlrob, președintele cooperativei agricole de producție, cel de-al doilea, puțin mai tînăr ca președintele, este șeful contabil. Obișnuit — pe semne de multele vizite pe care le-a primit de-a lungul celor 7 ani de cînd au înființat cooperativa, s-a pregătit cu toate datele privitoare la dezvoltarea gospodăriei.

Prietenul care mă însoțește le spune că mă interesează în mod deosebit creșterea cadrelor și nu este nevoie să mi se înfățișeze istoricul cooperativei. Mi se aduc la cunoștință lucruri pe care le întîlnim și în țara noastră, și în celelalte țări socialiste.

— In 1952, cînd am înființat (L.P.G.) cooperativa agricolă de producție — îmi spune președintele — tovarășul Waitz era singurul om calificat în ale agriculturii. Astăzi avem doi maiștri (tehnicieni) pentru creșterea bovinelor, un maistru pentru creșterea oilor și unul pentru creșterea porcilor. Avem, de asemenea, și un inginer agronom, doi maiștri în agricultură și o specialistă în creșterea păsărilor.

Președintele îmi povestește mai departe că el și unul dintre maiștri învață la universitate, la cursurile fără frecvență, pentru a deveni ingineri. Cîțiva cooperatori învață pentru a obține titlul de: maistru de cîmp, maistru în economie agrară etc. In afară de aceștia, aproape toți membrii cooperativei urmează cursurile ce au loc în cadrul gospodăriei, pe timp de iarnă, și unde capătă cunoștințe temeinice despre agricultură. Mulți dintre cooperatori iau parte și la învățămîntul de marxism-leninism.

In timp ce președintele îmi povestește, pe ușă intră un bărbat de vreo 35 de ani, îmbrăcat simplu, cu un costum asemănător cu cele ale cooperatorilor și încălțat cu cizme de cauciuc.

Noul sosit este W. Patzschke, asistent la Institutul pentru hrănirea animalelor al Universității din Halle. Atît din cele povestite de asistent și de cooperatorii din Baasedorf, cît și din cele ce am văzut în alte localități, constat că în R.D. Germană, este o strînsă legătură între știință și practică. Asistentul Patzschke se află în Baasedorf încă din anul 1955 și are misiunea de a experimenta, în mare, unele norme de furajare a animalelor, care la institut au dat rezultate pozitive. Aci, el a experimentat o nouă metodă de hrănire a păsărilor.

— Datorită acestei metode, spune Patzschke, am obținut, în 9 săptămîni, pui de rasă Leghorn în greutate medie de un kg. Unii dintre pui au atins chiar o greutate de 1,400 kg.

Rezultate bune au fost obținute și în ceea ce privește găinile ouătoare. In 1958, de pildă, s-au obținut, în medie, de la fiecare găină, cîte 118 ouă. In anul acesta, fiecare găină va da în medie cîte 180 ouă.

Atît asistentul, cît și cooperatorii nu se declară satisfăcuți însă de succesele obținute. Ei socotesc că rasele „Whiterocks" și „Plymes" dau rezultate mai bune decît rasa „Leghorn" și în 1960 o vor înlocui.

— In metoda de furajare aplicată de noi — îmi spune asistentul — e necesar ca păsările să aibă mult spațiu liber. Cel mai important lucru este însă acela de a le da o hrană cît mai bogată și mai variată, vitaminoasă și mineralizată, combinată cu antibiotice. Noi am asigurat toată această hrană. Cît privește spațiul, pînă în anul acesta nu am avut condițiile respective, dar începînd din 1960, în noua clădire care este aproape gata, vom izbuti să creștem 80.000 pui pe an în cîte patru serii, încheie asistentul.

Vizităm noua clădire care în februarie 1960, va fi dată în folosință. Este o clădire mare și spațioasă, o adevărată uzină. Incepînd de la instalația de încălzire — care va înlesni ca puii să fie crescuți și în timpul iernii — și pînă la cea de lumină infraroșie, la incubatoare, la aparatele automate de cîntărit și la cabinetul zooveterinar, toate sînt prevăzute cu minuțiozitate. Furajele și apa vor fi asigurate în mod automat, cu ajutorul unor mecanisme speciale. Curățenia se va face din șase în șase luni, gunoiul fiind turnat, tot cu ajutorul unor mecanisme, de-a dreptul în camioane și folosit ca îngrășămînt natural. Datorită mijloacelor mecanizate ce vor fi folosite aici, un singur om va putea îngriji 5.000 de pui.

Cercetez cu atenție viitoarea uzină de păsări. Mi se spune că costul construcției se ridică la circa două milioane de mărci și că este construită de către cooperativă prin mijloace proprii, fără a cere credit de la stat.

Manifestîndu-și regretul că ar fi fost mai bine dacă aș fi vizitat această uzină în februarie-martie 1960 cînd va fi pusă în funcțiune, președintele cooperativei nu uită să-mi spună că, situația înfloritoare în care se află acum se datorește, în mare măsură, fostului președinte Werner Waitz...

— Ar fi bine să vizitați și cooperativa din Hindsdorf, care, tot datorită lui, din codașă a ajuns în rîndul fruntașelor pe raion — adaugă președintele...

Pornim, hotărîți să stăm neapărat de vorbă cu omul despre care toată lumea spune numai lucruri bune.

ȘERBAN NEDELCU

SPORT

Activitate promițătoare... dar care trebuie intensificată...

Asociația sportivă „Viitorul", care reprezintă pe lucrătorii de la stațiunea experimentală a Institutului de cercetare a culturii porumbului din Săftica, raionul Snagov, a fost înființată pe la începutul anului. Mai întîi, primii membri ai asociației și-au ales un consiliu de conducere (președinte a fost ales muncitorul Dumitru Haralambie). Apoi s-a întocmit un plan de activitate care cuprinde ca prime obiective: înscrierea de noi membri în U.C.F.S., încasarea cotizațiilor, crearea unei baze material-sportive și înființarea de secții pe ramuri de sport. Treaba n-a fost tocmai ușoară. Dar, cu puțină perseverență și cu sprijinul conducerii, ca și prin dragostea pentru sport arătată de salariați, s-a reușit să se facă primii pași. Au fost atrași numeroși lucrători la disciplinele preferate, reușindu-se astfel să se creeze secții de fotbal, volei, ciclism, tenis de masă, tir și trîntă. Insă, pentru ca aceste secții să poată activa, a fost nevoie de material și echipament sportiv. In acest scop, consiliul de conducere al asociației a organizat o serie de manifestări culturale de la care s-a strîns circa 3.000 de lei. Cu acești bani și cu cotizațiile încasate de la cei aproape 260 de membri înscriși în U.C.F.S., s-a reușit să se cumpere o serie de materiale și echipament sportiv, care a fost împărțit pe secții. Aici trebuie să arătăm că o parte din lucrătorii de la stațiunea experimentală I. C. C. P. din Săftica sînt răspîndiți în diferite secții teritoriale.

Printre membrii asociației care s-au evidențiat la întrecerile sportive putem menționa pe muncitorul Marin Bărbulescu, care s-a clasat pe locul 2 la concursul de trîntă din cadrul „Cupei primăverii". Nic. Eustațiu, laborant și Alex. Guvelis, doctor veterinar, care au participat la întrecerile de tenis de masă; C. Morărița și N. Jurescu, muncitori, care au participat la întrecerile de volei, etc.

Iată, deci, că începuturile activității asociației sportive „Viitorul" din Săftica sînt promițătoare. Insă, pentru ca această activitate să capete un caracter permanent și să se poată desfășura la un nivel mai bun, conducerea asociației nu trebuie să aștepte numai concursurile sportive inițiate de raionul U.C.F.S. — așa cum a făcut după terminarea „Spartachiadei de vară" și „Cupa Satelor" — ci trebuie ca ea singură să organizeze concursuri sportive la care să antreneze pe toți membrii săi.

M. L.

Consfătuirea privind aplicarea și generalizarea inovațiilor

In zilele de 18 și 19 decembrie 1959, vor avea loc la Casa Agronomului lucrările Consfătuirii cu privire la aplicarea și generalizarea inovațiilor în unitățile Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Cu acest prilej, Direcția generală Tehnico-Științifică va prezenta un referat cu privire la aplicarea și generalizarea inovațiilor, în special în sectorul mecanizării agriculturii, după care vor urma expuneri ale inovatorilor fruntași, discuții și propuneri.

Tot cu prilejul acestei Consfătuiri, se vor face vizite la I.C.M.E.A. și la stațiunea de proiectare și executare a prototipurilor experimentale.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".